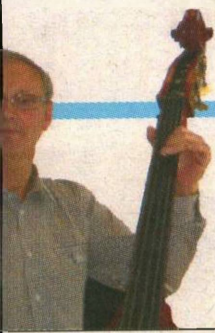

25. APRIL 2007
NR 7 • UKE 17 • 32. ÅRG.

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

Utopia fortsetter sin ferd gjennom byens instrumentalforhandlere.

MUSIKKHJØRNET side 25

– Utdanningsfiendtlig pensjonsreform, hevder NTL og NSU.

NYHETER side 2 & 8

NYHETER

FOKUS

KULTUR

MENINGER

SPORT

NORDNORGEBANEN

Savner systemkritikk i miljødebatten

ny oppstartede miljøforumet ved Universitetet i Tromsø savner et mer helhetlig perspektiv i miljødebatten.

NYHETER side 5

UKAS høydepunkter

ute i UKA '07 er stemningen på gli i årets styre. Nå gjenstår bare høydepunktene og en kraftsalve av en avslutningsfest.

KULTUR side 12-3 OG 21-23

VILL VEST!

En liberal sosialist møter en sosial liberaler i boken om Vesten.

KULTUR side 24

OVERVELDENE BESKJEDENT

Modest Mouse har sluppet sin sjette fullengder. Gi oss sju!

KULTUR side 28

SIKKERHETSRADET SAMLES

Studenter i FN-rollespill i Arkhangelsk.

NYHETER side 6

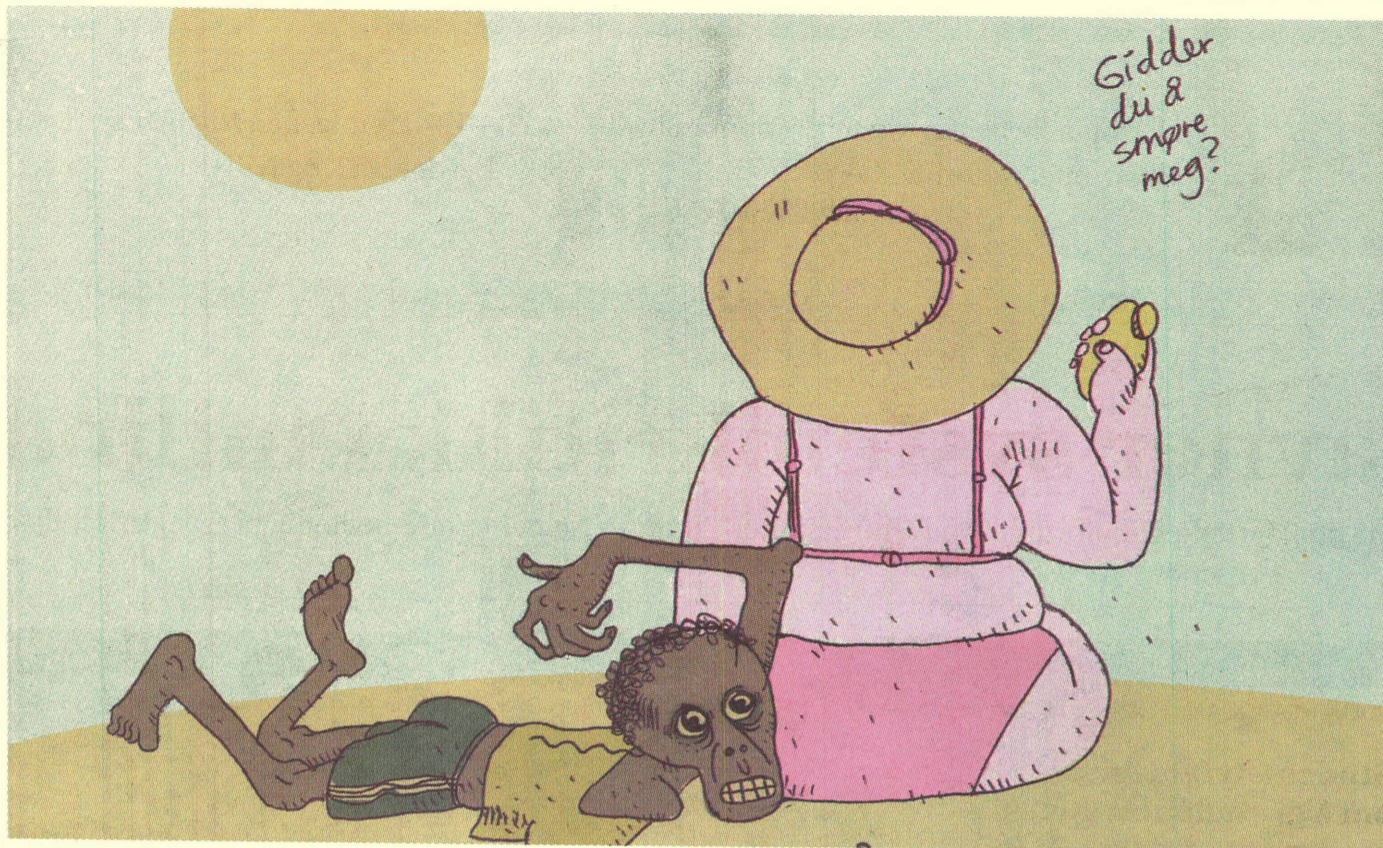
LEDER

Utdanningsfiendtelege studentpolitikarar?

Tidlegare denne månaden vedtok Stortinget den lenge planlagde og mykje diskuterte pensjonsreforma. Endringa frå den tidlegare pensjonsordninga går i hovudsak ut på at no vil alle åra du arbeidar telle med og ikkje berre dei 20 åra du har høgast inntekt. Samtlige studentorganisasjonar og leiarar for dei fleste ungdomspartia har gått imot pensjonsreforma. Dei hevdar ho er utdanningsfiendteleg og går i mot regjeringa si vedtekne satsing på høgare utdanning. I denne utgåva av Utopia går leiar for Norsk Tenestemannslag på Universitetet i Tromsø, Torill Nustad, ut og påstår at reforma er studentfiendteleg, ho får støtte frå leiar i Norsk Studentunion, Jens Maseng. Årsaka er at sidan studentar kjem seinare ut i arbeidslivet vil dei få færre år å tene opp pensjonspoeng på. Allereie i fjor haust kom Statistisk Sentralbyrå ut med sin rapport om pensjonsreforma. I rapporten kjem det fram at dei med høgare utdanning vil få høgare pensjon med den nye ordninga enn kva dei får i dag. Årsaka er at høgt utdanna har høgare inntekt, blir sjeldnare uføre, står fleire år i arbeid og er oftare i arbeid enn dei utan høgare utdanning. Deira konklusjon er at studentar tener på reforma. I intervju med Universitetsstyret stiller leiarane for både studentorganisasjonane og opposisjonen på Stortinget seg skeptiske til rapporten og hevdar studentane ikkje får nok uttelling for utdanninga si. Om det er slik at politikarane tviler på og vel å sjå bort i frå forskingsresultat frå den institusjonen i Noreg med dei fagfolka som er mest kvalifisert til å uttale seg om dei økonomiske verknadane av politiske reformar, er det grunn til å spørje seg kven som egentleg er dei mest utdanningsfiendtelege i debatten. Når studentpolitikarar og fagforening held fram med å hevde at studentar er taparane i reforma vitnar det om lita vilje til å sjå heilskapen og manglande tiltru til folk med høgare utdanning.

TALE SEVERINA HALSØR

Strandet på Europas kyst

Senegaleserne har inntatt strendene på Tenerife. Sammen med spradende tyskere, bleke engelskmenn og ubehøvlede nordmenn ligger de som slakt under solen. De ligger ikke der for å hvile ut etter litt for mange rom & pepsi dagen før, gode muslimer som de er, men fordi de nettopp har kommet i land etter to uker i en åpen trebåt. Uten annen beskyttelse enn gule regnjakker har de 70 unge afrikanske mennene sittet søvnløse og gjennomvåte, eksponert for solens hete og nattens kulde, på ferden som skulle ta dem til et bedre sted. Nå sitter de og fryser i solen mens kroppen har stivnet etter å ha klamret seg fast i de voldsomme bølgene som herjet med den stappfulle båten. Den tradisjonelle senegalesiske fiskebåten ved siden av den grønne og hvite politibåten som oppdaget dem ute på havet. I bunnen av den nedslitte båten ligger gummistøvler og dupper i vannet som har lekket inn. Disse senegaleserne var bare en liten brøkdell av de 30 000 båtmigranterne som kom til Tenerife i 2006, en seksdobling fra året før. Et klart flertall blir flydd til Spanias fastland. Der ender de opp som illegale arbeidere istedenfor å bli flydd hjem, på grunn av tregghet ved behandling av sakene deres.

Jeg har Røde Kors-vest på, og står inne i det lille feltsykehuset de har opprettet på havnen sør på Tenerife. Universitetet i Tromsø har gitt oss medisinstudenter fri en måned for at vi skulle kunne

se noe annet enn bøker og nypolerte sykehusgulv. Svetten drypper, jeg klipper av de våte klærne til en taus og kald senegaleser med store sår under armene og langs brystet. De er fra friksjonen mellom klær som er gjennomvåte av saltvann, og en kropp som har sittet på huk og klamret seg fast til det lille som er å klamre seg fast til. I dagevis. En mann forteller at det er seks dager siden han har drikket og spist. Han er heldig. I en båt som ble oppdaget noen dager tidligere, lå det tre døde mennesker. Ingen vet hvor mange som har omkommet på reisen over til de små øyene rett vest for Marokko. Et edruelig anslag er 3000. Kun for 2006.

Det var nettopp fra Marokko de store massene kom tidligere. I små gummibåter som suste over til Fuerteventura, eller over Gibraltarstredet til Spanias sørkyst. I ly av mørket snek marokkanerne seg inn i Europa for å få en jobb og en fremtid. Spanjolene og EU ville komme dette til livs, og satte derfor i gang med et stortiltet overvåkningsprogram av denne kysten for å stoppe dem før de kom så langt. Det førte til at båtene først ble tvunget til å legge ut fra Mauritania, så fra Senegal. Ferden ble lengre og farligere, og båtene større. I starten av februar ble et synkeferdig skip med 372 migranter, flesteparten av dem fra Asia, stoppet utenfor kysten av Mauritania. Noen

av dem holdes fortsatt i et varehus i Mauritania. Ingen vil ha noe med dem å gjøre.

Roten til denne masse migrasjonen ligger i ulikhetene i velstand og fremtidshåp mellom Europa og land som Senegal og Mauritania. Dette er fattige land som er på vei opp fra den ekstreme fattigdommen som preger området. Her finnes det nok av unge, friske menn som ikke ser noe håp i hjemlandet, og som ønsker å hjelpe familien sin. De skraper sammen penger til plass på en av båtene som går mot en lysere fremtid. Samtidig som byggebransjen og landbruket krever flere svarte hender de kan betale underpris, øker myndighetenes overvåkingen av grensene sine. Dette tvinger flere folk ut på en farlig reise mot håpet om Europa. Mens vi bare ønsker en uforstyrret ferie på solrike strender.

EIK MJELVA KOLSTRUP
INGVILD BUHAUG (ILLUSTRASJON)

Utopia

Universitetet
i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
utopia@utopia.no
www.utopia.no

Telefon: 77 64 59 00
Fax: 77 64 51 99

ANSVARLIG REDAKTØR:
Tale Severina Halsør
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR:
Jørn Normann Pedersen
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR:
Frithjof Eide Fjeldstad
kultur@utopia.no

FOTOSJEF:
Ingrid N. Halvorsen
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF:
Kristian O. Gundersen
kristian@utopia.no

IT-ANSVARLIG:
Pål Andreas Tomter
it@utopia.no

FRIVILLIGE:

Ane Elene Johansen
Askild Gjerstad
Benedikte Aas
Clemet Askheim
Eik Mjelva Kolstrup

Emilie Ekeberg
Hans Kristen Hyrve
Ingvild Buhaug
Ingrid Ch. Sandnæs
Jonas Eilertsen

Kjersti Hellesøy
Kristin
Danielsen
Magnus Dale
Magnus A. Holte

Marie Seljehaug Johanson
Auestad Marius Hansen
Mathias Dahl
Mats Aas
Siri Gask

Tim Dassler
Torstein Sta

Bred støtte til lokalvalgsutspill

UDEMOKRATISK: Arild Hausberg fra Tromsø Ap mener det er et demokratisk problem at en sjettedel av Tromsøs befolkning ikke har stemmerett.

Studentstyrets forslag om å gi studenter stemmerett i studiebyen kan være gjennomført innen sommerferien. Det vil endre velgergrunnlaget i Tromsø.

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø har foreslått at studenter i Norge bør kunne stemme i kommunen de bor i, uten å miste reisestipendet. – I dag er de aller fleste studenter folkeregistrert i kommunen de kommer fra, og har derfor ikke stemmerett i kommunen der de bor. I Tromsø betyr det at en sjettedel av byens befolkning ikke er representert i kommunestyret, sier studentstyreleder Øyvind Johnson.

Når studentstyret jobber opp mot Tromsø kommune er det min erfaring at man i alt for liten grad tar hensyn til at det bor 10.000 studenter her, og at man ofte viser til at studentene er et statlig ansvar, sier han. I løpet av det siste året har studentstyret ved UiT bare vært høringsinstans for Tromsø kommune i én sak.

Studentstyrelederen mener at den foreslåtte endringen vil skape mye mer politisk aktivitet på campus. – Hvis vi fjerner den strukturelle barrieren tror jeg at politikerne vil invitere seg selv inn på campus for politiske debatter og for å drive valgkamp, og som en så stor potensiell velgergruppe vil vi

bli aktualisert på en helt ny måte, sier Johnson. Utspillet har fått bred støtte nasjonalt, blant annet fra Norsk Student Union (NSU).

Ingen stemmer til KrF

Valgforsker Frank Aarebrot støtter forslaget, og mener at en så stor endring i velgergrunnlaget vil ha betydning for innholdet i kommunepolitikken. – En så stor velgergruppe vil bli tatt hensyn til, man kan for eksempel se for seg at en diskusjon om tildeling av tomter til studentboliger i Tromsø vil bli mye mer interessant for politikerne å engasjere seg i, sier han.

I følge Aarebrot stemmer studenter som gruppe generelt sett mer enn

andre ungdommer, og eldre studenter stemmer mer enn yngre studenter. De tradisjonelle akademikerpartiene vil vinne på endringen. – Høyre, som juss- og medisinstudentene stemmer på, og RV, SV og i noen grad Venstre vil få økt oppslutning i studentbyene, selv om studentene i dag stemmer mer likt resten av befolkningen enn tidligere, sier han.

Førsteamanuensis i statsvitenskap ved UiT, Marcus Buck, bekrefter tendensen. – Før i tiden stemte studentene klart til venstre for annen befolkning. I dag får hele den politiske skalaen, utenom KrF, stemmer fra studentene, og vi ser at for eksempel FrP har vunnet frem, i tråd med at de også har gjort på videregående

skoler, sier Buck.

Behandles innen sommerferien

Frank Aarebrot mener at endringen bør gjennomføres i Lånekassa. – Det er lettere å endre reglementet i Lånekassa enn å endre valgloven. Det bør bli en ordning der man kan få reisestipend om man legger ved en kopi av flyttemeldingen, som viser hvor man bodde før man begynte utdanningen, sier han. I dag regnes reisestipendet mellom lærested og den folkeregistrerte adressen, og det gis støtte til to hjemreiser i året. For en student fra Oslo som tar en femårig utdanning i Tromsø løper det opp i cirka 16.000 kroner.

Norsk Studentunion (NSU) sin representant i Lånekassens styre, Per Anders Langerød, vil fremme saken innen sommerferien. – Det er en flott sak Tromsø-studentene har reist her. Jeg er litt usikker på hvordan man best gjør det, men jeg vil be administrasjonen i Lånekassen om å utrede mulige løsninger og legge fram en sak for styret på neste møte, i alle fall innen sommerferien. Om det er bedre å gjøre endringer i valgloven vil jeg reise saken via Kunnskapsdepartementet, sier han.

Mer penger til studentene

Studentstyreleder Øyvind Johnson mener at studenter med stemmerett vil bedre kommunens tilbud til studentene markant. – Politikk i Norge i dag dreier seg om å fordele penger. Tromsø

kommune forvalter over en milliard kroner i året, og når vi blir velgere i kommunen vil man ta mye større ansvar for oss. For eksempel ser jeg for meg at vi vil få en egen lege på campus, og at man vil støtte studenthuset mer, blant annet.

Gruppeleder og ordførerkandidat for Ap i Tromsø kommune, Arild Hausberg, tror også at studentene vil få flere midler hvis de får stemmerett. – I Tromsø vil studentene bli en veldig stor velgergruppe, som politikerne vil ta mer hensyn til enn vi gjør i dag. Det er dumt at det må et sånt grep til for at studentene skal bli tatt på alvor, for det er jo i kommunens største interesse at vi har et universitet som trives i byen. Men en ordning der studentene kan stemme i Tromsø og beholde sine rettigheter i Lånekassen vil nok helt sikkert føre til flere løsninger som passer universitetsmiljøet, sier han.

Hausberg mener ikke det er urealistisk at forslaget føres ut i livet allerede i løpet av de nærmeste månedene. – Hvor det er vilje er det vei, og det går godt an å få dette til. Det er kun naturlig at studenter som bor i Tromsø i opp til seks-syv år er fullverdige innbyggere. Det er et demokratisk problem at en sjettedel av befolkningen ikke har stemmerett, slår han fast.

EMILIE EKEBERG
INGRID HALVORSEN (FOTO)

NYHETER

Hav mot HIV

Kanskje kan eit lite virvellaust dyr frå havet utanfor Tromsø redde HIV-smitta verda over.

Tromsøforskarar meiner dei har sirkla inn eit enzym som hemmar HIV-viruset og som truleg kan brukast i produksjon av medisinar mot det dødelige viruset.

Snart klart

Inge W. Nilsen frå Fiskeriforskning i Tromsø har det siste halvtanna året testa korleis tusenvis av molekyl frå ulike virvellause dyr i havet virkar på HIV-viruset og meiner dei no nærmar seg slutten av prosessen med å isolere og identifisere eit molekyl som hemmar viruset si utvikling. Håpet er no at molekylet dei har funne er unikt og på den måten kan brukast i produksjon av HIV-medisin.

– Vi har eit bindande samarbeid med eit lokalt farmasøytisk firma med utspring i Universitetet Tromsø, fortel han.

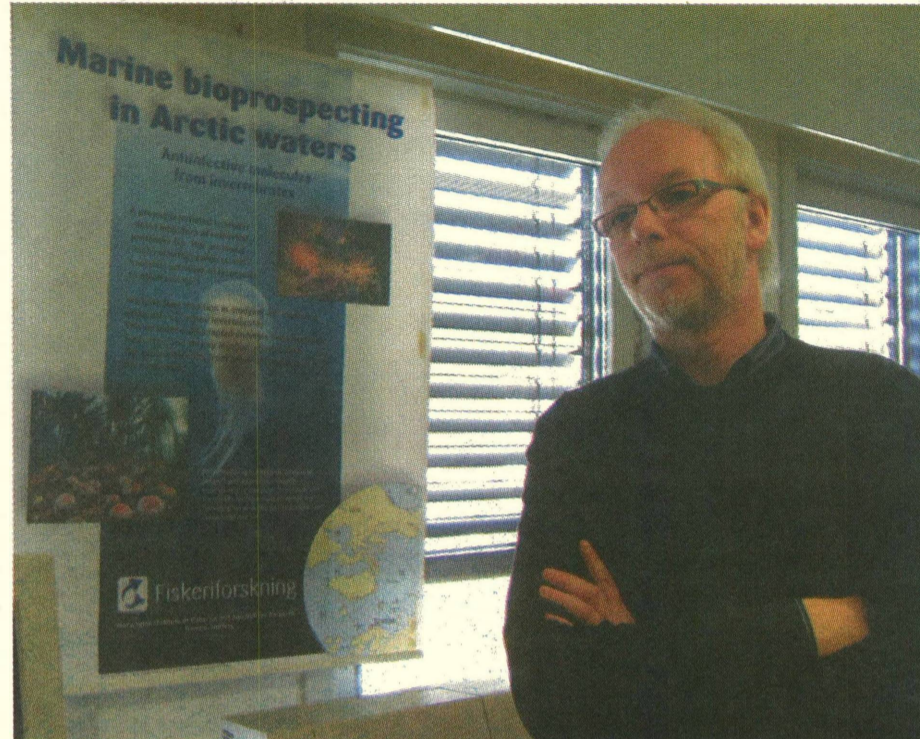
Det er dette selskapet som no snart skal overta forskinga på molekylet og finne ut om det kan brukast til medisin. Om så er tilfelle kan kanskje liv bli spart. Det er allereie ein del medisinar mot HIV, men ein treng stadig nye.

– At dei globale problema med HIV/AIDS er aukande er ein ting, ein annan ting er at det heile tida dukker opp virus som er resistente mot medisinarne vi allereie har. Det er difor veldig viktig med forskning for å finne nye virkestoff, seier Nilsen.

Har eit ansvar

For to år sida var Tromsø vertsby for Mandela-konserten og vart då utpeika som ambassadørby for Mandela Foundation, ei stifting som arbeidar med å HIV/AIDS-problematikken. Nilsen meiner det gir forskingsmiljøa i byen eit særskild ansvar for å forske på hiv-medisinar.

– I tillegg til det lokale ansvaret vi har ved at vi ligg så nær storhavet og har så god tilgang til råvarene, kjem det globale

ansvaret vi har for å freiste å finne ei løysing på eit så omfattande og veksande problem som HIV/AIDS er i dag. Vi kan ikkje ta på oss å vere ambassadørby for Mandela Foundation utan å drive med

HIV-retta forskning, seier han.

TALE SEVERINA HALSØR
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD (FOTO)

OL med ringvirkninger?

POSITIV: Rektor Jarle Aarbakke mener OL i Tromsø vil sette Nord-Norge på kartet.

Universitetsrektor Jarle Aarbakke tror OL i Tromsø kan få fargerike ringvirkninger. Ulf E. Hansen i Nei til OL er ikke enig.

– For det første er det en meningsløs sløsing med penger, sier advokat og OL-motstander Ulf E. Hansen. – Med

den fattigdommen vi ser innen helse, skole, ungdomsarbeid og ikke minst breddeidrett, er det helt meningsløst å bruke enorme summer på et prosjekt med så tvilsomme positive ringvirkninger.

– Bygningsaktiviteten vil innebære enorme CO₂-utslipp. Det samme vil frakt av tilskuere og deltakere gjøre. Frakten vil kreve en firedobling av kapasiteten på

både Bodø og Tromsø lufthavn, advarer advokaten.

Videre peker han på inngrepene i naturen som må iverksettes og ikke minst at Tromsø vil omgjøres til et stort anleggsområde syv år fremover i tid før OL. – Når Stortinget får se hvilke omfang av miljøskader og pengebeløp det er snakk om, og dessuten usikkerheten rundt det hele, får vi bare håpe at svaret derfra blir nei.

Urealistisk budsjett

– OL i Tromsø 2018 opererer med en kostnadsramme på 15,5 milliarder kroner, noe som gjør det nødvendig med en statlig andel på 9-10 milliarder, ved siden av at de må garantere for hele totalbeløpet, fortviler Hansen og fortsetter: – Ingen OL etter krigen har vært arrangert uten at budsjetttrammen er totalt sprengt, opplyser han og fullfører med at Lillehammer-OL sprengte sitt budsjett med omlag seks milliarder. Det anslås at grunnbeløpet på tredobles før man har et realistisk perspektiv på de endelige kostnadene.

Rektor positiv

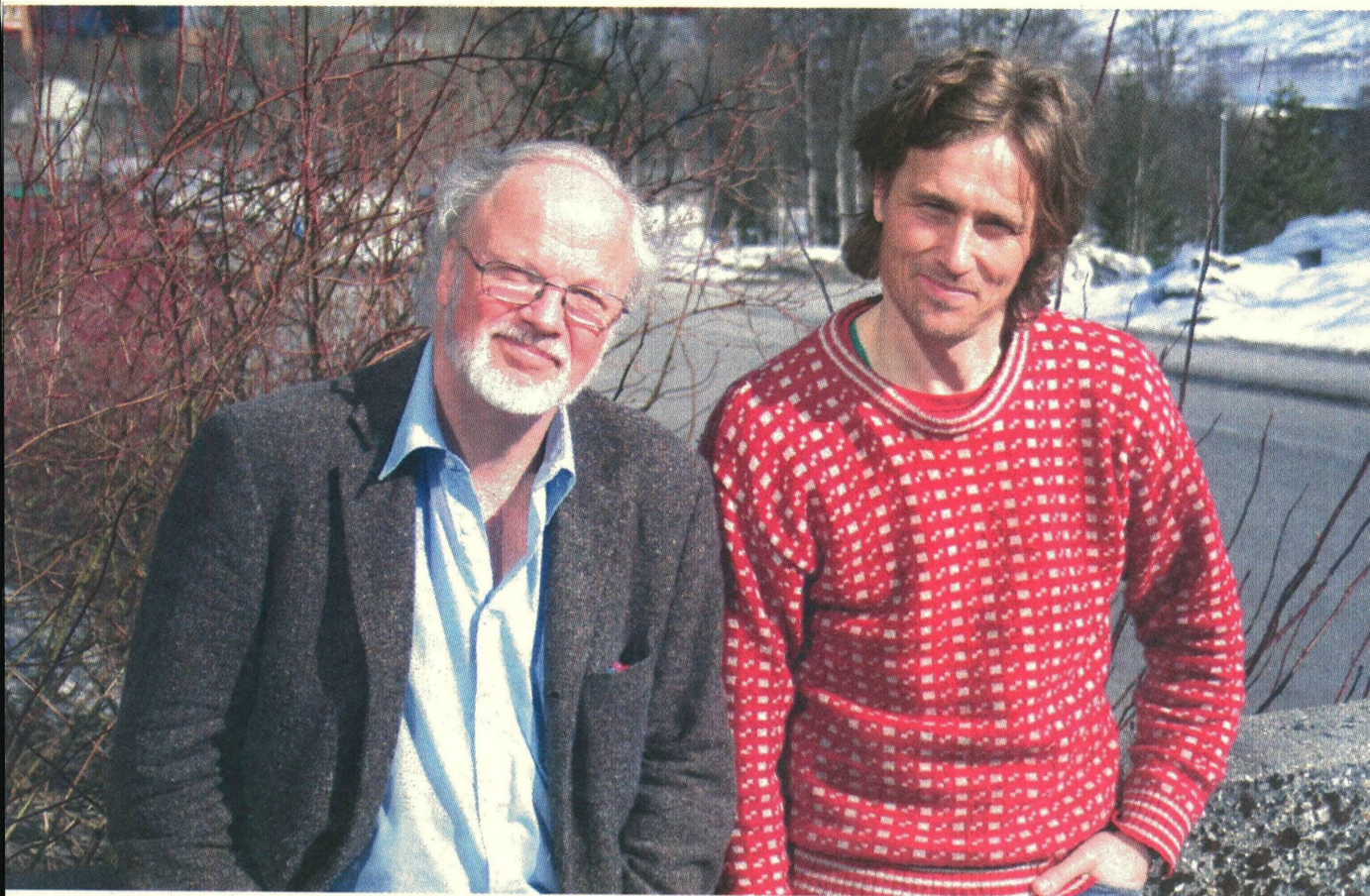
Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø, har vært positiv til OL helt siden søknaden første gang ble lagt fram.

– Bakgrunnen for at jeg mener at et OL ville vært positivt for Tromsø, var at det en gang for alle ville stanse skepsisen rundt hva Tromsø er i stand til å kunne få til, sier han.

– OL ville satt Nord-Norge på kartet og fått både nasjonale og internasjonale forskere til å rette interesse hitover, hevder Universitetsrektoren, som mener OL kan støtte opp under regjeringens nordområdeprosjekt med økt infrastruktur og utbygging i Nord-Norge. – Jeg har respekt for motargumentene, men tror til syvende og sist at OL vil bære med seg mange positive konsekvenser for Nord-Norge som landsdel, inkludert varige arbeidsplasser.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
INGRID HALVORSEN (FOTO)

Savner systemkritikk

ETTERLYSER HELHET: Fredrik Brøgger (t.v.) og Svein Anders Lie håper på en mer systemkritisk miljødebatt.

Med det nyopprettede miljøforumet ønsker initiativtakerne å få et helhetlig perspektiv på miljø- og klimadebatten.

Med økt fokus på miljøutfordringene i den offentlige debatten, tar Fredrik Brøgger og Svein Anders Lie fatt på aktuelle problemstillinger når de står som initiativtaker bak det nyopprettede miljøforumet ved Universitetet i Tromsø. – Det var vel mest Svein Anders som kom på ideen, sier en ydmyk Fredrik Brøgger, professor i engelsk ved Det humanistiske fakultet på Universitetet i Tromsø. – Bakgrunn var at jeg ble irritert over måten den offentlige debatten om miljøutfordringene foregår på, forteller Svein Anders Lie, stipendiat i filosofi. – Enda debatten er mer aktuell og omfattende enn tidligere, så ligger fokuset på enkeltsaker, som for eksempel hvorvidt man skal ha CO₂-rensing ved kasskraftverket på Mongstad. Man mangler altså et helhetlig perspektiv på et komplekst og sammensatt problem, og viktigst av alt, man mangler systemkritikken, utdyper han.

Destruktivt system

Brøgger og Lie mener det systemkritiske aspektet av miljødebatten for alvor på bringes på bane. – Intensjonen vår med dette forumet er å sette fokus på hvordan dagens samfunnssystem i helhet er destruktivt for miljøet og for en bærekraftig utvikling, forteller Lie. – Vi ønsker debattere ulike aspekter ved dagens samfunn, fra økonomiske strukturer, kultur, teknologi, natursyn,

forbruksmønstre også videre. Hvordan fungerer disse i forhold til miljøet? Hvordan henger dette sammen og på hvordan måte kan vi endre disse? Dette vil være sentrale spørsmål for diskusjonene, utdyper Brøgger. – Vi har begge savnet et forum hvor vi kunne debattere dette og ikke minst bringe sammen folk fra ulike fagmiljøer og bakgrunner, fortsetter de to initiativtakerne og forteller de ønsker gjerne å rekruttere flere innledere til fremtidige seminarer.

Ønsker flere deltagere

Epostlisten for miljøforumet teller etter kun et par uker etter start over 50 personer. Lie forteller de håper flere vil ta turen innom seminarene. – Ambisjonene våre kommer helt an på stemninga fremover, siden forumet er drevet på frivillig basis. Hvor mye aktivitet vi kommer til å ha avhenger naturligvis av folks interesse for å delta. I første omgang tenker jeg det hadde vært bra om folk fra ulike fagmiljøer fant ut de kunne arbeide med disse spørsmålene tverrfaglig, sier han. – Og kanskje til og med søke midler til forskningsprosjekter fra Forskningsrådet, skyter Brøgger inn.

Er dette et forum forbeholdt ansatte?

– Nei. Vi oppfordrer alle som er interessert i temaet å delta på konferansen, det være seg studenter, ansatte eller folk med ingen tilknytning til Universitetet i det hele tatt. Vi ønsker at forumet skal favne så bredt som mulig, sier Lie. – Det hadde vært veldig bra med flere ansatte, spesielt disse 68-erne som sitter rundt på Universitetet ofte føler de er ferdigdiskuterte, sier han videre.

De forteller de ble veldig oppmuntret av første seminar hvor folk fra svært forskjellig faglig bakgrunn deltok. – Det var folk fra samfunnsvitenskap og humaniora via psykologi til medisin, i tillegg til ganske mange studenter. Vi håper dette engasjementet fortsetter og det er veldig viktig for oss at vi får et mangfold av perspektiver som gir fruktbare diskusjoner, fortsetter de.

Søker alternativer

Hovedmålsetning bak debattene i forumet er å finne en systematisk og konkret måte å sette fokus på selve strukturene bak de stadig økende miljøutfordringene vi er vitne til i dagens samfunn. – Perspektivet vårt er at vi har et system som i dag driver seg selv mot undergangen i forhold til bærekraftighet, forteller Brøgger. Initiativtakerne oppfordrer alle interesserte til å bli med: – Dette er ikke et politisk forum. Jeg mener de utfordringene man står ovenfor overskriver høyre-venstre-aksen. Det er et utrolig stort gap mellom det problemet vi står ovenfor idag og en løsning på det. Det er dette vi ønsker å diskutere. Det er selvfølgelig lett å ende opp som pessimist når man står ovenfor noe slikt, derfor er det viktig at vi får med mange engasjerte og konstruktive folk, så vi kan sette oss ned å diskutere om det finnes et alternativt system, avslutter Lie.

Interesserte kan melde seg på epostlisten ved å sende mail til Svein Anders Lie på sveinn@sv.uit.no.

JØRN NORMANN PEDERSEN
INGRID HALVORSEN (FOTO)

News in brief

Students' United Nations

With the course Model United Nations initiated by the Institute for Political Science as a exchange course with the Pomor University of Arkhangelsk, 40 students from the University of Tromsø travelled to Arkhangelsk the week before Easter to participate in a 2-day roleplay as members of the UN Security Council. – The course provides students with both practical as well as theoretical insights into international relations and negotiations as played out in the context of the UN Security Council, Holger Pötzsch from the Institute of Political Science, says. The students who participated are pleased with the course. – It is a very contemporary and modern course, says Moses Massa, Peace Centre student at the University of Tromsø, originally from Sierra Leone. – I really liked the practical approach to the subject and I learned a lot about how the Security Council works, both formal and informal, he continues, as many alliances and agreements are made outside the formal structures of the institution; over dinner or lunch or during the evenings.

Conservatives wins election

The results from the recent Student Board election in, the Conservatives won the election with three representatives in the new Student Board convening this fall. The Socialist Student List gained two representatives, while the Social Democrats and Liberals both gained one each. Øyvind Johson, lead of the current Student Board, is especially pleased with the participation almost doubling this election, from 6 to 12.5 percentage. – The fact that we had both normal ballot elections and electronic elections has to take a lot of the honor for the increased participation, but I also think the Student Board has managed to gain a lot of the students trust by fronting important issue such as the abolition of the work fee for international students and cheaper kindergardens for student parents, Johnson says.

Hoping for more applicants

After last years decline in applications to the University of Tromsø, the issue was raised on a debate arranged by StudentUKA at Driv. – The University and the University College is not doing a good enough job promoting their programmes and courses, Øyvind Hilmarsen, local politician from the Conservative Party, said. Gerd Bjørhovde from the University of Tromsø dismissed this claim as wrongful. – We have many sought-after courses and programmes, especially in an international perspective, she said, using Peace Studies, Tele Medicine and International Fisheries Management as examples.

NYHETER | INTERNASJONALT

Sikkerhetsrådet samlet

ROLLESPILL: Uken før påske deltok 40 studenter fra Universitetet i Tromsø i FN-rollespill ved Pomoruniversitetet i Arkhangelsk.

Uken før påske reiste 40 studenter til Arkhangelsk for å leke medlemmer av FNs Sikkerhetsråd.

Leken var endel av emnet Model United Nations som tilbys ved Insitutt for statsvitenskap og er et samarbeidsprosjekt mellom Universitetet i Tromsø og Pomoruniversitetet i Arkhangelsk. Kurset består først av en vanlig forelesningsrekke om FNs historie, struktur og virke. Det spesielle med emnet er praksisdelen, et rollespill satt til FNs Sikkerhetsråd, hvor studentene går inn i roller som delegater. – FN-sambandet driver lignende kurs rundt omkring i Norge, men det er kun ved Universitetet i Tromsø et slikt rollespill tilbys på universitetsnivå, forteller en stolt Holger Pötzsch, som er ansvarlig for emnet.

Realistisk rollespill

Studentene blir gitt et fiktivt scenario som utgangspunkt for rollespillet. Scenariet for i år var at Georgia ba om støtte for sin suverenitet etter at Abkhasia hadde truet med å gå ut av Georgia og forenes med Russland. Rollespillet foregår over 2 dager og deltagerne må forholde seg til FNs formelle prosedyrer, stille i slips og dress og presentere sin sak for forsamlingen

på samme måte som det foregår i det ordentlige Sikkerhetsrådet. – Det er viktig å presisere at simuleringen ikke kun er forbeholdt til de faktiske møtene, men at studentene også må drive uformell lobbyvirksomhet og alliansebygging utenom de offisielle kanalene, forteller Pötzsch og fortsetter: – Det er slik det foregår i Sikkerhetsrådet. De uoffisielle kanalene er vel så viktige som de offisielle.

Norsk-russisk samarbeid

Emnet tilbys også ved Pomoruniversitetet i Arkhangelsk og med totalt rundt 80 studenter fra begge universitetene ble avslutningsprosedyren og hovedmøtet i år for første gang lagt til Russland. – Kursene som tilbys både her og i Arkhangelsk er veldig samkjørte, med likt pensum, lik forelesningsrekke og felles avsluttende rollespill, sier Pötzsch, som også forteller at emnet fra Pomoruniversitetet i Arkhangelsk godkjennes som 10 studiepoeng ved Universitetet i Tromsø og omvendt. – Det er veldig bra at vi har fått i stand et så internasjonalt kurs. I tillegg til det russiske samarbeidet har vi også studenter fra 17 forskjellige nasjonaliteter fra begge universitetene, avslutter en fornøyd Pötzsch.

Fornøyde studenter

Even Lindell Heggø fra Norge, Elena Dubinina fra Russland, Moses Massa

fra Sierra Leone og Michal Wysoczanski fra Polen er studenter ved Universitetet i Tromsø og deltok på kurset dette semesteret. Alle er enige om at praksisdelen var det beste med emnet.

– Det er en stor fordel med praktisk tilnærming til faget, ikke bare teoretisk, forteller Moses og får støtte fra resten. Even skyter inn: – Man har måttet sette seg inn i lands situasjon og kanskje presentere synspunkter og meninger man vanligvis er uenige i, noe som har vært en veldig lærerik prosess, sier han.

Studentene forteller at rollespillet var delt opp i 4

«sessions», slik at alle landenes delegater fikk prøve ut forskjellige roller. De ulike rollene var talsmann, forhandler, forsker og sekretær. – Talsmannrollen var mest interessant, da man fikk presentere sitt lands synspunkter for forsamlingen, kommer det unisont fra de fire studentene.

– Litt som reality-TV

Studentene forteller de fikk god innsikt i hvordan prosessene i Sikkerhetsrådet fungerer, spesielt når det kommer til alliansebygging og uformelle avtaler mellom medlemslandene. – Man må hele tiden tenke på å få gjennomslag for sine interesser og mye av dette skjer

i de uformelle kanaler, over middag og lunsj og på kveldene, sier Elena. – Internasjonale relasjoner er intrikate saker, litt som reality-TV, ler Michal og får støtte fra resten.

Kritisk til vetorett

Studentene stiller seg kritisk til vetoordningen som gir stormaktene fullmakt til å avvise forslag som trosser deres interesser. – Ingen resolusjoner kan bli for krass i retning av å gå på tvers av noen av stormaktenes ønsker, forteller Moses og får støtte fra de andre studentene. – For eksempel ble ikke det store spørsmålet om uavhengighet i vårt scenario engang diskutert, fordi Russland aldri ville akseptert det, sier Elena. Studentene mener dette gjør systemet ineffektivt. – Det tas alt for mye hensyn til stormaktenes ønsker, avslutter de.

JØRN NORMANN PEDERSEN
MICHAL WYSOCZANSKI (FOTO)

Fornøyd med økt oppslutning

Med en dobling i oppslutningen er avtroppende studentstyreleder Øyvind Johnson fornøyd med årets studentstyrevalg.

arbeidsutvalg (AU) som består av dyktige og engasjerte studentpolitikere. – Man må passe seg for å legge for mye vekt på de politiske listene når man skal sette sammen det nye AU. Det viktigste er å få inn flinke og engasjerte folk og ikke la det gå i prestisje, sier han.

Er det noen spesielle saker du vil oppfordre det nye styret til å arbeide med?

– Nei, det er en vurdering det nye studentstyret får ta selv, jeg skal ikke blande meg i det. Jeg stoler helt og fullt på at de nyvalgte representantene klarer dette fint og at de setter sammen et målrettet og ambisiøst arbeidsprogram, avslutter avtroppende studentstyreleder.

Moderat seier

Moderat liste gikk i år av med seieren i studentstyrevalget med tre representanter valgt inn. Sosialistisk studentlag fikk to representanter, mens Sosialliberal liste og Studentenes AUF fikk én hver. – Vi er veldig fornøyd med resultatet, sier listetopp fra Moderat liste, Øyvind Mikalsen. I tillegg til gode saker og dyktige personer på listen, mener Mikalsen at Moderat liste har en god CV når det gjelder studentpolitikk. – Vi har vist i forrige periode at vi er i stand til å gjennomføre det vi stiller til valg på. Dette tror jeg studentene legger merke til, avslutter han.

FORNØYD: – Det gikk over all forventing, sier studentstyreleder Øyvind Johnson om årets valgdeltagelse.

Etter innføringen av elektronisk valg merket studentdemokratiet en dobling i oppslutningen fra forrige års studentstyrevalg. Mens det i 2006 var nede i 6 prosent, hadde årets valg en oppslutning på 12,5 prosent av studentene. – Jeg tror kombinasjon av urnevalg og elektronisk valg har mye av æren for den økte oppslutningen, så det oppfordrer jeg at man fortsetter med ved senere års valg, sier avtroppende studentstyreleder Øyvind Johnson. Han mener også studentstyret kan gi seg en klapp på skuldren for den økte oppslutningen. – Jeg tror og håper dette er et resultat av at studentdemokratiet har fått økt synlighet blant studentene. Vi har markert oss i viktige saker som fusjonsprosessen, barnehagepriser og vi har også fått fjernet den usolidariske arbeidsavgiften for internasjonale studenter, sier Johnson og fortsetter: – Jeg tror studentene har merket at vi tar dem på alvor.

Tro på det nye styret

Johnson forteller at han håper det nye studentstyrevalget vil lage et

STUDENTSTYRET 2007-2008

- Moderat liste: 3
- Sosialistisk studentlag: 2
- Studentenes AUF: 1
- Sosialliberal liste: 1

Oppslutning: 12,5 prosent

JØRN NORMANN PEDERSEN
(TEKST OG FOTO)

Ingen sammenslåing

Studentenes Landsforbund (StL) gikk imot sammenslåing med Norges Studentunion (NSU).

statlige driftsmidler tilsvarende det de to organisasjonene hver for seg mottar i dag. Hun mener ikke studentens interesser undergraves i det hennes organisasjon går mot ett felles talerør for landets studenter. – Å være to organisasjoner er også en styrke. En diskusjon mellom flere parter styrker argumentene. StL representerer sine studenter godt og vårt nei til sammenslåing undergraver verken studentene eller studentenes velferdskamp, sier Aaland.

– Viser tillit

Jens Maseng fra NSU karakteriserer StL-beslutningen som trist og tror en sammenslåing ville vært til det bedre for studentene. – Landstinget mener at én studentorganisasjon ville ha styrket studentenes stemme i forhold til myndighetene. Studentenes krav ville tydeligere og klarere ha blitt fremmet dersom alle representerte én og samme interesseorganisasjon. Maseng ser likevel på StL-neiet som en tillitserklæring til dagens situasjon hvor to studentorganisasjoner opererer side om side: – Det er en tillitserklæring og viser at de er fornøye med dagens

Et forhandlingsutvalg bestående av representanter fra begge organisasjonene har i vel et år arbeidet med en sammenslåingsplan. Etter behandling i Landstinget gikk NSU inn for en sammenslåing med to tredjedels flertall. StLs landsmøte den 13. april gikk derimot imot en sammenslåing.

– Gått for fort

– Prosessen har gått litt for fort. Landsmøtet følte at forhandlingsutvalget har kommet for raskt frem til et resultat og at vi trenger mer tid, sier Katrine Elida Aaland, leder i StL. Samtidig legger hun ikke skjul på hvordan hun selv stilte seg til en sammenslåing. – Jeg har hele tiden ment at en sammenslåing ville vært positivt for studentene, men jeg forstår og respekterer Landsmøtet avgjørelse. Aaland legger til at Landsmøtet var kritiske til behandlingsutvalgets antakelse om at en felles studentorganisasjon ville ha mottatt

SKUFFET: Jens Maseng, leder i NSU, mener sammenslåing ville styrket studentkampen.

samarbeidssituasjon, mener Maseng. *Svekker utfallet av StLs beslutning NSUs autoritet?*

– Overhodet ikke. Vi er to organisasjoner som har hatt forskjellige vinklinger på en enhetlig studentorganisasjon. NSU og StL er to gode venner. Vi har hatt og kommer også til å videreføre et sterkt og godt samarbeid fremover, avslutter han. NSU og StL er Norges to studentorganisasjoner og teller

begge omkring 100.000 medlemmer. Sistnevnte representerer i hovedsak høgskolestudentene mens NSU representerer i hovedsak universitetsstudenter.

MAGNUS DALE
NSU (FOTO)

NYHETER | PENSJONSREFORM

Notiser

Tester ut 6-timersdag

Mindre sykefravær og en bedre hverdag for de ansatte er målsettingen når TINE Midt-Norge tirsdag forrige uke startet et ettårig forsøksprosjekt med 6-timers arbeidsdag. Ordningen med kortere arbeidstid skal gjelde alle de 170 ansatte ved sentrallageret i Trondheim. (Nordlys)

Første professor i urfolksstudier

Björg Evjen ble nylig utnevnt til første professor i urfolksstudier ved Universitetet i Tromsø. Det internasjonale mastergradsprogrammet ble etablert ved universitetet i 2003 og har hatt studenter fra alle kontinenter bortsett fra Australia. Hvert år kan 20 studenter bli tatt opp til den tverrfaglige masteren. – Det er naturlig at et slikt studium er lagt til Universitetet i Tromsø. Vi har stor internasjonal kompetanse på området, forteller den nye professoren Evjen. (Tromsøflaket)

Boris Jeltsin er død

Russlands tidligere president Boris Jeltsin døde mandag 23. april, 76 år gammel. Det var talsmann for Kreml, Alexander Smirnov, som mandag ettermiddag offentliggjorde den historiske skikkelsens bortgang. Ifølge en anonym sykehuskilde var dødsårsaken hjertesvikt. Jeltsin sto i spissen for enorme markedsliberalistiske reformer i Russland etter Sovjetunionens fall i 1991. (Dagbladet.no)

Palestinsk samlingsregjering slår sprekker

Palestinernes innenriksminister Hani al-Qawasmī leverte mandag sin avskjedssøknad, men fikk tvert avslag fra statsminister Ismail Haniyeh fra Hamas. Tidligere i måneden la Qawasmī fram en plan for å få slutt på urolighetene på Gazastripen. Qawasmī er verken tilknyttet Hamas eller Fatah, og frustrasjon og manglende vilje til samarbeid var ifølge palestinske kilder en sterkt medvirkende årsak til at innenriksministeren mandag leverte sin avskjedssøknad. (VG Nett)

USA ut, Norge inn

Snart vil det ikke være uvanlig å se norske kampfly og maritime patruljefly operere på og ved Island med den velkjente Keflavikbasen som utgangspunkt. Avtalen er en direkte følge av at USA i fjor brått meddelte at landet ville tømme Keflavikbasen for militære fly og militært personell. Dermed sto Island, som ikke har egne forsvarsstyrker, men er medlem av NATO, snart uten militære styrker på sitt territorium. Avtalen betyr at Norge i praksis hjelper Island hevde sin suverenitet, men det presiseres at avtalen bare gjelder i fredstid. (Aftenposten.no)

Straffes for studier

FIENDTLIG REFORM: Torill Nustad mener pensjonsreformen er kvinne- og studentfiendtlig.

Etter den nye pensjonsreformen fikk studentorganisasjonenes håp om pensjonspoeng for studier en siste spiker i kista. Vedtaket karakteriseres som studentfiendtlig av både studenter og fagforeninger.

I mars i år ble pensjonsforliket, et kompromiss mellom regjering og opposisjon om en reformering av det norske pensjonssystemet, klubbet gjennom på Stortinget. I tillegg til at den offentlige pensjonsutbetalinga blir mindre for stort sett alle, vil det gis pensjonspoeng til stort sett all ulønna virksomhet. Blant anna vil arbeidsløshet, militærtjeneste, fødselspermisjon og ulønna sosial omsorg gi pensjonspoeng i framtida, mens utdanning ikke vil telle som pensjonsgrunnlag.

– Utdannings- og kvinnefiendtlig

– For å få full pensjon må man ha vært 40 år i jobb, isteden for å regne ut snittet av de 20 beste årene i arbeidslivet, opplyser Torhild Nustad, leder for Norsk Tjenestemannslag (NTL) ved Universitetet i Tromsø. – Dersom man bruker 2-3 før man begynner på utdanning, kommer man dårlig ut og må jobbe til man er 70 år, poengterer hun og fortsetter: – Reformen er også kvinnefiendtlig da kvinner som blir hjemme med barn, jobber i helsesektoren eller er syk taper på reformen.

Anders Folkestad, leder i fagforeninga UNIO er enig med NTLs Nustad,

og mener pensjonsreformen er kvinnefiendtlig siden den gruppa som taper mest er kvinner som har ei årslønn på mellom 250- og 300 000. – Det er mange kvinner med høyere utdanning i offentlig sektor som faller inn under denne kategorien. Dette ville blitt kompensert dersom man hadde innført pensjonspoeng for høyere utdanning, sier han og fortsetter: – Siden dette ikke skjedde er det en dobbel smekk for disse i denne gruppa.

Taper 25 000 årlig

UNIO har beregnet de gjennomsnittlige pensjonstapet for akademikere til 25 000 kroner i året.

– Det er klart at det var et nederlag for studenter og utdanningsgruppene at det ikke ble pensjonspoeng for utdanning i Norge. Det var en feilvurdering fra det politiske systemet sin side, mener Folkestad. – Utdanning tapte. Dette er et symbol på mangel på verdsettelse av høyere utdanning. Det er alvorlig. UNIO-ledern mener det var en del snuskete argumentasjon fra politisk hold i forkant av Stortingets vedtak som bruker utdanninga til å jobbe i offentlig sektor.

– Det er ikke sant at de som tar høyere utdanning får så høy lønn at pensjonsreformen ikke spiller noen rolle. Dette er utdanningsfiendtlig, samtidig som det er en illustrasjon på at verdsettelsen av høyere utdanning kun hører festtaler til, og ikke i de faktiske politiske prioriteringene, sier Folkestad. – Det å ta høyere utdanning er nesten det eneste man kan gjøre i voksen alder som ikke gir pensjonsuttelling.

– Her valgte politikerne helt bevisst å se bort fra kravet, og enda et bevis på at

utdanning hører hjemme i festtaler, og ikke den politiske virkeligheta, fortsetter han.

Paradoksall utdanningspolitikk

Også Norsk Studentunion (NSU) fortviler over pensjonsreformen, og frykter at studenter blir økonomisk straffa for å ta høyere utdanning.

– Når man ikke la inn kompensasjon for tapt inntekt i studieårene, gjør dette at man står utenfor arbeidslivet i minst fem år, noe som tilsvarer at man mister 5 års inntekt i forhold til pensjonspoeng. Da kan man tape mange tusen i forhold til det man gjør dersom man går rett i jobb, sier Per Anders Langerød, velferdsansvarlig i NSU, som mener det ikke satses nok på høyere utdanning i Norge.

– Nå oppfordrer man alle til å ta høyest mulig utdanning for å være forberedt til når oljepengene tar slutt. Det er et paradoks at Norge er helt avhengig av å ha høyest mulig utdannete borgere, men at det per dags dato er det mest gunstig å gå rett ut i jobb.

– NSU er lei av at høyere utdanning ikke tas mer på alvor, og vi er lei av at akademikere og høyt utdannede mennesker blir pensjonstapere, avslutter Langerød.

MAGNUS AAMO HOLTE
INGRID HALVORSEN (FOTO)

Håper på flere søkere

HÅPEFULL: Prorektor ved Universitetet i Tromsø, Gerd Bjørhovde, håper på økte søkertall til Universitetet i 2007.

Etter at søknadsfristen til universitet og høgschooler gikk ut 15. april, håper ledelsen ved Universitetet i Tromsø på en oppgang etter det lave søketallet i 2006.

Under en debatt i regi av StudentUKA 18. april på Driv pådro både Høgskolen og Universitetet i Tromsø seg kritikk for å være for passive i markedsføringen av sine studietilbud. – Universitetet og Høgskolen er altfor dårlig til å markedsføre sitt faglige tilbud, hevdet Øyvind Hilmarsen, ordfører kandidat for Høyre.

– Dette er et unyansert bilde, mener Gerd Bjørhovde, prorektor ved Universitetet i Tromsø.

– Programmer som master i urfolksstudier, visuelle kulturstudier, International Fisheries Management, fredsstudiet og telemedisin er populære studier og fagområder som fremstår attraktive i utlandet, fortsetter hun.

Utfordringer for fremtiden

Enda søketallene til de internasjonale engelsk-språklige programmene er gode, innrømmer Bjørhovde at de står ovenfor en utfordring når det gjelder rekruttering av ungdom fra landsdelen.

– Vi står nå foran en nedgang i ungdomskullene, spesielt i Nord-Norge. Dette kan vise seg å være en utfordring i et langtidsperspektiv. Vi kan raskt havne

i en situasjon hvor vi konkurrerer med andre nordnorske læresteder og kan fort bli oppfattet som den store stygge ulven som rasker til seg studenter. Det ikke nødvendigvis en ønskelig prosess, sier Bjørhovde.

Er konkurransesituasjonen mellom institusjoner for høyere utdanning problematisk?

– Til en viss grad. Stort sett alle norske læresteder for høyere utdanning er offentlig finansiert og det kan fort ende med en situasjon hvor man bruker offentlige midler for å utkonkurrere hverandre, fortsetter hun.

Avventende

Ledelsen ved UiT har i år ikke satt av store midler for å markedsføre Universitetet i forkant av årets søkeprosess. – Nå venter vi på årets søketall. Enda vi hadde en nedgang i fjor, så hadde vi en oppgang i 2005. Tallene har for vane å variere år til år. Skulle det derimot vise seg at vi er vitne til en ytterligere nedgang, så vil vi nok se nærmere på hvor vi kan legge inn press for å bedre markedsføringen. På lang sikt må vi nok ta noen grep, forteller prorektoren, som innrømmer at Universitetsledelsen kanskje har lent seg litt tilbake.

– Vi har på noen måter hatt det veldig greit i Tromsø, hvor vi som eneste lærested i Nord-Norge har hatt fagtilbud som juss, psykologi og medisin for å ta noen eksempler. Dette er vel litt av grunnen til at vi har tatt det rimelig

med ro og tenkt at hvorvidt vi bruker to eller ti millioner på markedsføring, så er tilstrømmingen av studenter sikret.

Lokalt samarbeid nødvendig

Styreleder i Studentsamskipnaden i Tromsø, Tor Arne Morskogen, etterlyste i paneldebatten på Driv et mer strukturert samarbeid mellom kommunens politiske ledelse, utdanningsinstitusjonene og det lokale næringslivet for å sikre studentrekruttering. – Arbeidet med å få Tromsø til å fremstå som en attraktiv studentby går ikke utelukkende på det faglige tilbudet. Kommunen må også være med å sikre gode velferdstilbud og legge til rette for blant annet flere studentboliger og billigere studentbarnehager, sa Morskogen under debatten. Også Gerd Bjørhovde mener det er viktig å etablere møteplasser

hvor man får i stand et mer strukturert lokalt samarbeid. – De siste ti årene har det skjedd en markant endring i den lokale politiske ledelsens holdning til Universitetet og studentene. Mens tendensen tidligere var at studentene var en pest og plage, har man nå etterhvert tatt inn over seg hvor viktig de faktisk er for byen. Vi har den siste tiden opplevd stor velvilje i spørsmål som billigere studentbarnehager og tilskudd til studenthuset Driv. Men det er fremdeles en lang vei å gå, sier hun.

– Hovedutfordringen er å få etablert strukturerte kanaler hvor man kan synliggjøre og styrke arbeidet sammen og kommer til slutt med en oppfordring: – En god start kunne vært større involvering fra kommunens side i DebutUKA til høsten.

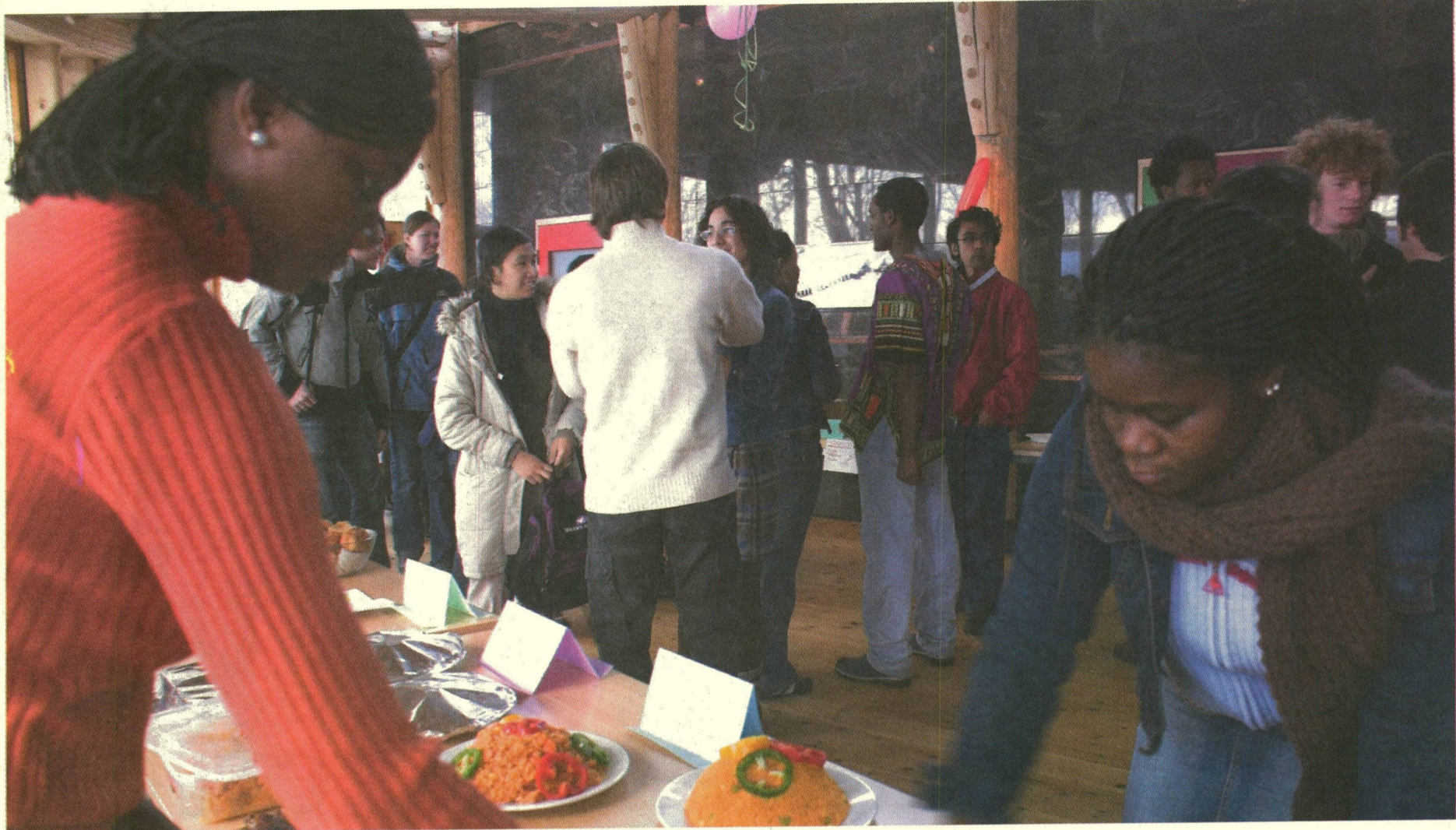
DETTE ER SAKEN:

Det totale antallet søkere har gått ned fra 2004 til 2005, men antall 1. prioritetsøkere økte. I 2006 ser vi imidlertid også en nedgang i antall 1. prioritetsøkere. Nedgangen i 2006 førte også til færre møtte studenter.

Høstsemester	2003	2004	2005	2006
Totalt søkertall	11987	13748	12701	12357
1. pri søkertall	1509	1974	2024	1828
Antall møtt	1032	1229	1228	1144

NYHETER | ISU

Cultural exchange through food

Cuisine at Ardna: ISU's international cuisine was a great success for the international students participating.

International students enjoyed the annual Easter party.

It was 15.00, Saturday, 24th March 07, almost 100 international students gather for international cuisine event on the pre-scheduled place. The event took place at Ardna, the Sami house located on the University campus. It was an opportunity to introduce ones' country food one side and the culture also to the international students. We know that food habit and the process of its cooking is much related with the culture of the habitants. Although the idea of tasty food is also different to many of us, for example what is tasty to the Indian people may not be tasty to the German. But cooking a tasty food always requires a complete attention and consciousness and taste also depends on every sensorial aspect, sight, smell, tact and others. From all these points the cuisine event was great with spontaneous attainment from the international students. At Ardna many international students from different countries brought and presented their special dish to share with other international students. Some of the participants have cooked their dish at Ardna and some at home then bring the food to the event place and make the food warm there.

Awarding the best dish

The event was also held as a competition so that we can have more fun beside the opportunity to test the special food from all over the world. All international

students who joined at the event were the judges for the best food. Whoever got more votes from the participants than others were the winners. Information about the ingredients inside the prepared food was presented beside the dish so that people can easily choose and judge the food. There were many participants with many items of delicious food with different taste from different countries such as Workabebe (Ethiopia), Shabbir (India) Thu (Vietnam) Meryem Ebedi (Turkey) Mulia Nurhasan, Spiano D.C (Indonesia), Alexander Descomps (France) and others. At the end of the event every one was waiting to know the name of the winner and his/her country which would get the first prize as the most tasty and best dish of the event. The ISU representatives were collecting the votes from the participants to elect the best dish and for this time the first prize went to India and the second one for France.

Easter party

It was the 30th March, Friday. International Student Union (ISU) invites all the international students as well the Norwegian students to join and enjoy the Easter party at the old Café Bodega. Like previous ones, this time the ISU offers and organised the party for us. It was quite early for the Easter celebration and exchanging the Easter greetings since some of the students are going to field work and the University will remain closed from the following day

with the Easter vacation. So it was also an opportunity to bid the home bound student farewell till we meet again next semester. By the mentioned schedule time a great number of international students irrespective of their religions from different parts of the world gather in the Café Bodega and exchange the Easter greetings with each other. It was great with lots of favourite music and drinks usually beer, wines, spirit and soft drink with minimum prices. The people were enjoying the music and drinks until at the end of the program at late night.

The Easter Message

Easter Sunday is a great holy day, which is especially celebrated by Christians with the message of joy and hope. Easter commemorates the resurrection of Christ after his death on Good Friday. The belief is that the sinless Jesus Christ died for our sins, and he also rose from the dead. Easter speaks of the fact that Christ is eternal, assures us that our sins have been forgiven as Christ has conquered our physical and spiritual death, which is the ultimate consequence of sin. Now we have easy access to the throne of God's grace and mercy. We can stand justified before God, who is holy, just and sovereign. It is unfortunate that today we the whole human society is experiencing erosion of human and ethical values, values of genuine and sacrificial love for others and holy living. The Resurrection gives a clear challenge for renewal and transformation of our lives. It sends

us a call for "death-to-self," and to live a regenerated life in harmonious relationship with others and with the Creator.

Personal Sharing

Here I want to share my feeling as an international student and Asian Muslim that we see plenty of similarities and examples in spiritual ideas in Islamic and Christian beliefs that were unknown to me like many other Muslims when I have been in my country, Bangladesh. Here the important thing is if these spirits and ideas are projected fairly to all of us then obviously the distance which has been created recently between East and West must be disappeared. Finally, I want to quote from a literary Bengali saying: «Cows are different colour but milk is same. I see son of same mother all over the world».

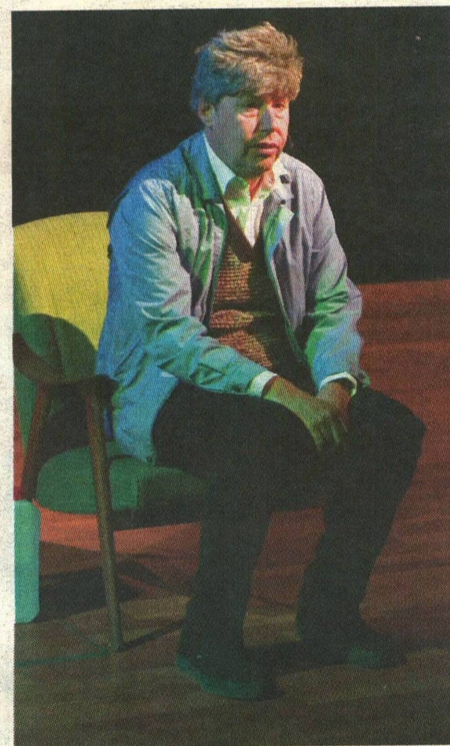
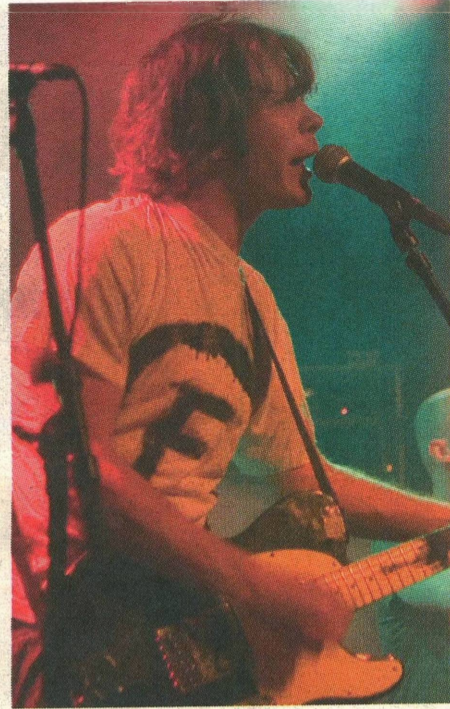
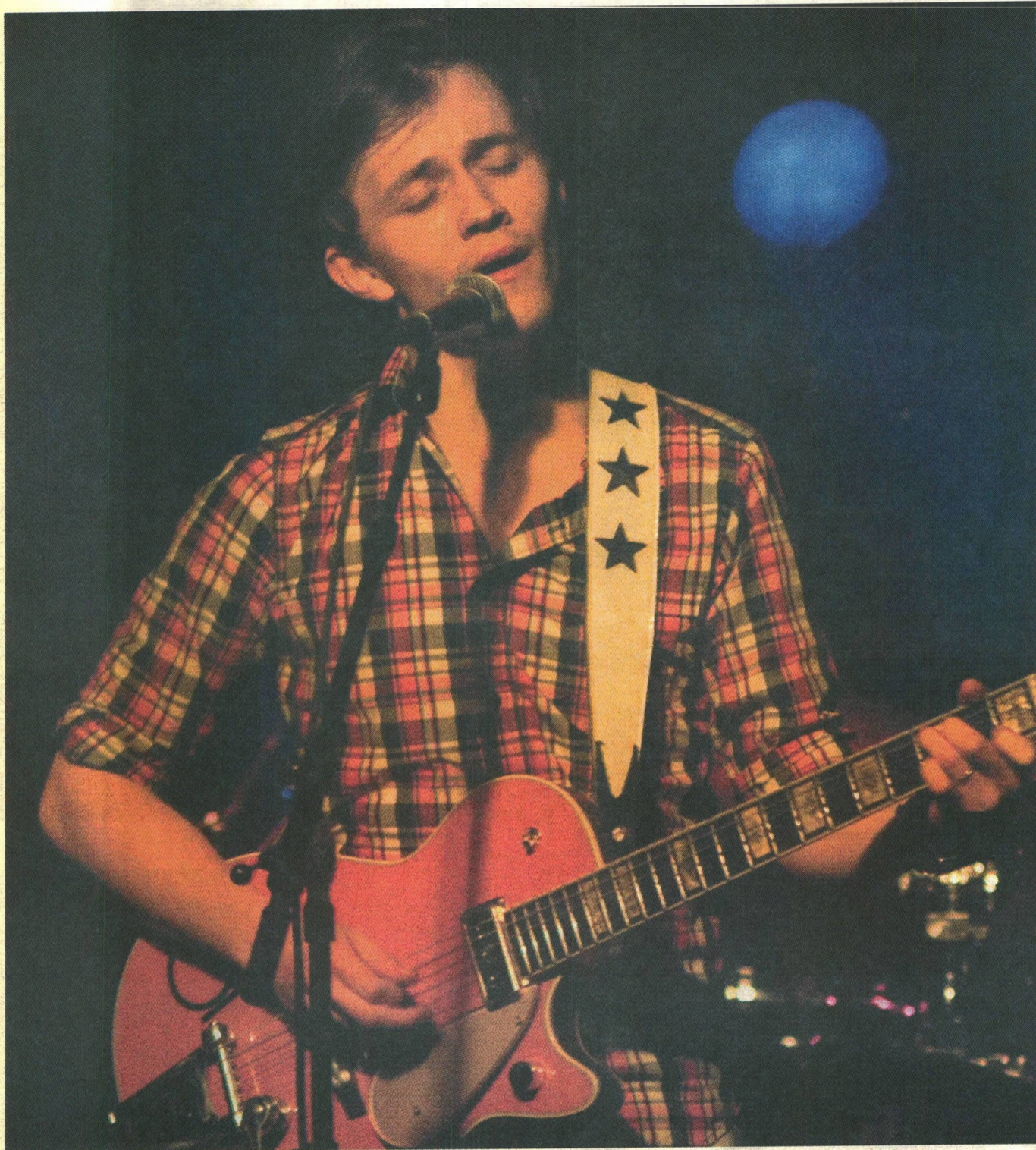
MD. RAFIQUIL ISLAM
(TEXT AND PHOTO)

Her skulle det egentlig ha vært en egenannnse for Utopia, men grunnet lite RAM ble den ikke laget.

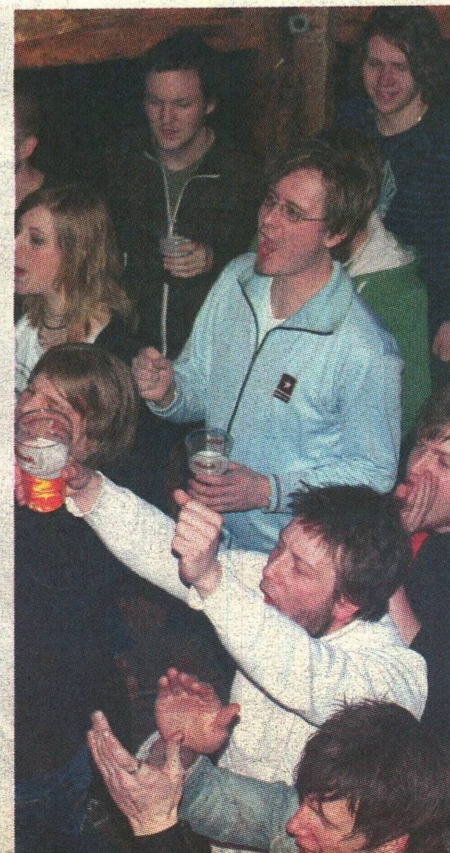
Utopia beklager.

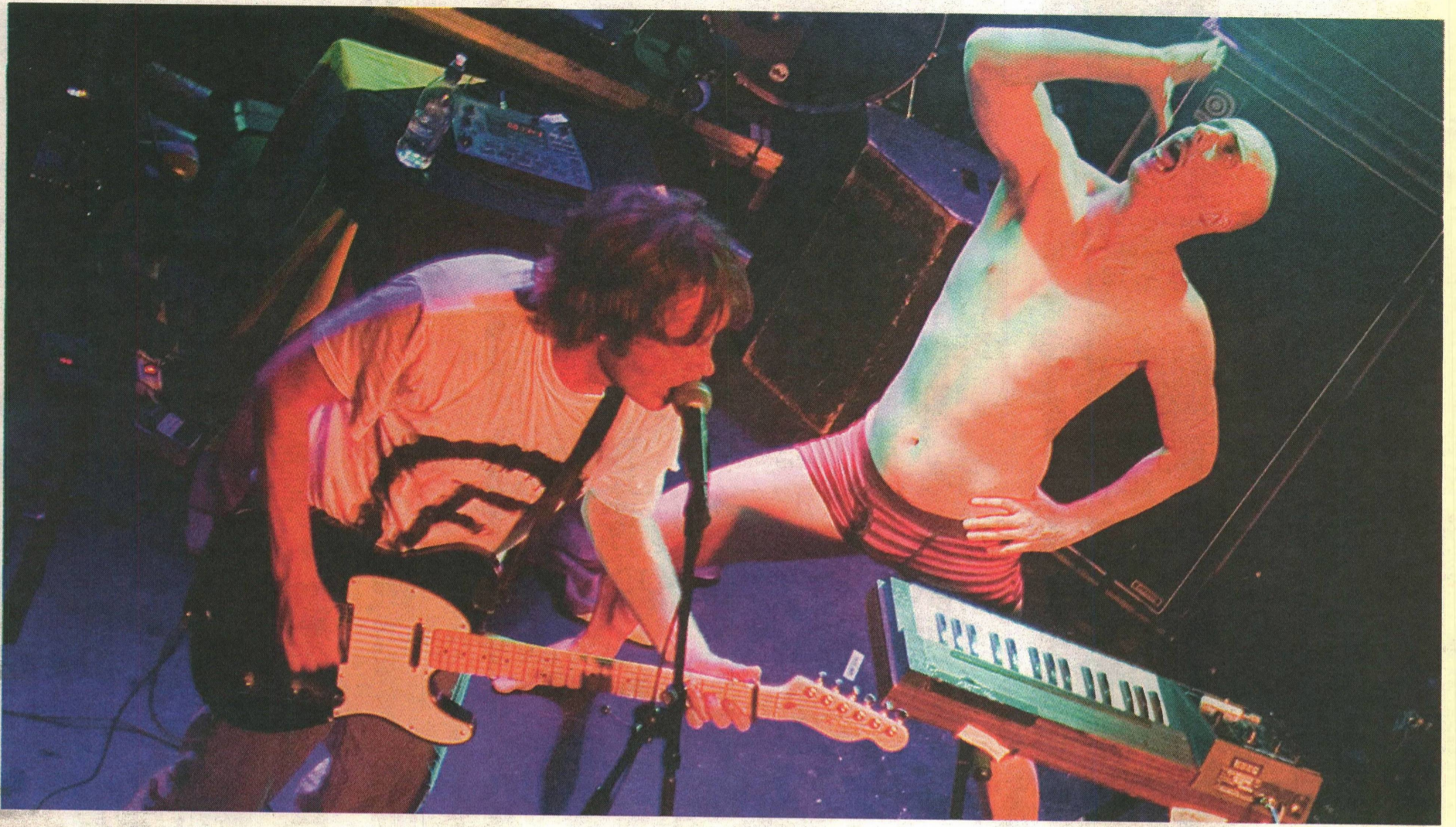
www.utopia.no

NYHETER | UKA i bilder

Studentuka '07 i bilder

Medlemskapet lønner seg lenge før du begynner i din første jobb

Tekna er organisasjonen for deg som planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag. Som studentmedlem i Tekna får du en rekke fordeler som blant annet:

- Gratis forsikring. Velg mellom PC, ulykke eller innbo med sykkel.
- Kurs og aktiviteter.
- Hjelp når du søker jobb eller sommerjobb.

Blant våre 46 000 medlemmer er 7000 studenter, meld deg inn du også på www.tekna.no

Festlig

Filmklubben og Tromsø Soundsystem slår seg sammen og danner festsymbiose. 5. mai kan du ta del i litt ekte skank!

KULTUR side 26

Kom deg i le

En ny festival har kommet til byen. En latterfestival? Sa de latterfestival? Nei, så humoristisk da gitt!

KULTUR side 17

KULTUR | FORHÅNDSOMTALE

FRA SKRIVEBORDET:

The fashion of the Christ

Religioners pragmatiske natur er både deres styrke og svakhet. At religiøse får praktisk utbytte av sin egen tro i sin tid her på jord er positivt i den grad det per definisjon medfører sunn fornuft og rasjonelle handlinger. Men dynamikken, evnen til å utvikle seg med tid og trender er samtidig en aldri så liten slagside hva angår de mange religioner. Kristendommen har blant annet gjennomgått mange tilpasninger, ikke alltid med like stort hell. Enkelte nyutsprungne kristne grupperinger har gjort sin misjon til en slags trend, stil eller et produkt. Dette er en konsekvens av et ønske om å tilgjengeliggjøre, modernisere sin tro slik at den "glir inn" i dagens oppfatning av hva det vi si å ha en kristen identitet, spesielt myntet på "ungdommen". Jeg skal ikke komme og si hvordan en hvilken som helst religiøs person skal eller bør uttrykke sin tro, men når denne troen blir gjenstand for industri og lagt ut på salg er det grunn til å spørre opp øynene. For hvem har vel ikke hørt den kjekke ungdomspresten opplyse om at - Jesus står på skateboard han og (hvis du lar han få lov til å være med). Det er i utgangspunktet ganske harmløst å si noe slikt, men slike små, lure tilpasninger i forhold til formidlingen av religion kan dyrke frem for eksempel kristendommen som en slags kult, en måte å henge med i den moderne utviklingen av nye ungdomsuttrykk. Selve religionen, forståelse av sin tro blir annenrangs mot det å "passe inn". Og slik bringer konformitetens forbannelse frem en moteindustri, og vi får WWJD-armbånd, Jesusgensere i ekte skatedesign, kristen metall - religionen blir et skall og en populisme som retter seg mot identitetsforvirra ungdom. Selvsagt blir produktene brukt av kristne som har et bevisst og nært forhold til sin religion, og det er ikke min hensikt i å stille disse til veggs, ei heller deres tro eller religion. Men formidlingen i enkelte kristne miljøer er forkastelig når den i stor grad baserer seg på at den skal virke mest mulig "kul", fenge når innholdet er noe vanskelig tilgjengelig. Det er ikke lenge siden en kristen kom til Helvete for å konsumere en flaske cola eller ta seg en svingom, og jammen er det bra tidene forandrer seg. Men når nye amerikanske markedsliberalistiske tendenser er i ferd med å infiltrere den kristne tro, skal vi ikke heller ta en svingom på kafeen? Eller skal vi legge Jesus ut på børsen?

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

En uke med helter og tapere

Mandag slapp Heroes & Zeros debutskiva, Strange Constellations. På lørdag avslutter de UKA'07 på Driv.

Trommis og vokalist Arne sliter seg gjennom en eksamen i kommunikasjon og identitet i det Utropia ringer. Han skriver om cd-covere og om hvorfor vi av og til velger nettopp de platene vi kjøper, forteller den unge lærerstudenten, som på meget rask tid også har rukket å bli rockestjerne i Urørtsuksessen Heroes & Zeros.

Rask utvikling

Gjennombruddet startet med seier i Zoomkonkurransen i 2006. Deretter fulgte by:Larm: Tromsø og kort tid etterpå erklæringen om at de også var stemt gjennom som årets Urørtfavoritter. Bragdene har båret med seg både turneer, ep, en haug med spillejobber og nå altså deres første fullengder *Strange Constellations*.

Hvor lang tid har dere brukt på denne plata?

- Vi har jobba med den siden oktober, men selve studioperioden har vart i cirka to måneder, forteller Arne og fortsetter - Det er utrolig kult å kunne bruke den tiden en trenger i studio. Det er ikke alle som får anledning til det.

Lillesand og lite tid

De tre guttene i Heroes & Zeros har kjent hverandre gjennom oppveksten, hvor alle har bakgrunn fra Lillesands musikkmiljø. - Musikkmiljøet i Lillesand er jo så lite at man blir kjent med de som holder på, forteller Arne.

Har dere gjort noe sammen før Heroes & Zeros?

- I Lillesand spilte Lars, jeg og to andre venner i et band som heter Miramis og et annet band som het Fuzzy Gallore. Men det var ikke før vi kom til Oslo at Heroes & Zeros så smått grodde til. Lars og jeg

startet opp jammen. Siden kom Hans Jørgen, som egentlig bare spilte gitar... Det viste seg at han faktisk kunne synges også, ler en eksamensstresset trommis.

Hvordan får du tid til studier?

- Det skyldes nok at jeg tar det letteste faget en kan studere, spøker Arne. - Nei, det er faktisk ganske dårlig tid til andre ting enn bandet for tiden. Det tar så å si all tid, selv fritiden går stort sett med på å spille.

Arne er den eneste av de tre bandmedlemmene som finner seg tid til å studere ved siden av bandet, men både Hans Jørgen (gitar/1.vokal) og Lars (bass/vokal) har erfaring med studier. Men Lars har foreløpig lagt fysikkpensum mer eller mindre på hylla, og Hans Jørgen har et år igjen på mastergraden sin i engelsk litteratur.

Penger er ikke alt

- Til gjengjeld har vi alle deltidsjobber, opplyser Arne. *Hva slags jobber?* - Lars og Hansi jobber på en institusjon for autister, mens jeg henger rundt i en samlebandfabrikk og sorterer og makulerer aviser. *Så det er ikke så lukrativt å være rockestjerne?*

- Nei, foreløpig har det ikke akkurat blitt så mye. Det meste av inntekter går til bandomkostninger, men vi håper på en saftig Tonoutbetaling i juni, sier han og gliser gjennom røret.

- Uansett er ikke jobben jeg har nå noe å bli gammel med, slår Arne fast og håper åpenbart på at Heroes & Zeros etter hvert kan få ham ut av deltidsjobben sin.

Musikken

Hva slags musikalske referanser har dere sammen som band, og har dere ulike pefreanser hver for dere? - No band samles vi rundt for eksempel The Flaming Lips, Sonic Youth, Smashing Pumpkins, Mars Volta og Motopsycho, men det varierer nok noe mer når det kommer til hva vi hører på hver for oss. Hansi er for eksempel

veldig inspirert av britisk musikk, mens Lars og jeg heller mer mot amerikansk musikk. Så vi er på en måte en blanding av britisk og amerikansk-inspirert rock, konkluderer Arne.

- Men den beste kjøremusikken er jo Miles Davis sin *Bitches Brew* eller kanskje noe Calexico...og Nordstoga, han er en bra kar!

Når Arne sitter bak sitt Yamahasett og leker seg med sin analoge synth, koser han seg, enten det er i øvingslokalet på Dragsuget i Nydalen i Oslo eller på en scene. - Ofte kan jeg ha en følelse av at det ikke låter så bra, men så er responsen ganske annerledes, så da må det være noe jeg gjør rett, håper han og retter en spøkefull kritikk mot monitoren, som "alltid" er problemet for enhver musiker.

Jam

Har dere noen akademisk skoling innen musikk?

- Jeg har gått treårig videregående musikklinje på Dahlske vgs. i Grimstad og Lars har lært seg litt noter og piano, men ellers er vi alle ganske selvlærte, forteller Arne.

Dette gjør at musikken fra Heroes & Zeros i stor grad er basert på jam og minidiscover og kommer som et resultat av bruk, kast og forny. Det er likevel ingen tvil om at musikerne kjenner sine instrumenter og at de har gode sjanser til å nå sine ambisjoner, hvor blant annet en gløtt inn i utlandet ligger i tankene.

På Driv vil Arne, Lars og Hansi kjøre en times konsert, og de ser frem til å også få treffe igjen The Fernets, som de delte 1.plassen med i Zoomfinalen.

- Dessuten kjenner jeg Jenny aka Rockettothesky fra Dahlske, skyter Arne inn.

Hva annet kan vi vente fra Heroes & Zeros i fremtiden?

- Kanskje litt mer tuba?

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO (PRESSE)

Nytenkende humorfestival

ARRANGØR: Børre Sør Dahl er klar med en nyskapende humorfestival.

4. og 5. mai er det duket for LatterKick i Tromsø, humormiljøets svar på by:Larm

I begynnelsen av mai reiser både kjente og ukjente komikere fra hele landet til Tromsø for å vise seg fram på byens nye humorfestival. Kjente navn som Pernille Sørensen, Åsleik Engmark og Jonas Rønning er allerede annonsert. LatterKick kan i tillegg by på komikere fra lokalsamfunn over hele landet.

- Dette er artister som ikke er så godt kjent for Tromsøs befolkning, men som like fullt er gode spennende artister som må oppleves, forteller Børre Sør Dahl som er daglig leder i Liv og Latter, bedriften som arrangerer LatterKick 07.

Festivalen er tenkt å være en arena for kjente og ukjente komikere der de kan vise seg fram.

- LatterKick er på mange måter latterens by:Larm, forklarer Sør Dahl - Alle forestillingene er samlet på kulturhuset og tanken er at festivaldeltagerne kan gå fram og tilbake mellom scenene og se på mange forskjellige sjangere innenfor humor. Prisen på et dagspass ligger på 395 kroner og 695 kroner for et todagerpass under festivalen.

- Det er en ganske rimelig pris med tanke på hvor mye du får for pengene, sier Sør Dahl.

Gode artister

En av de mer ukjente artistene under årets LatterKick er gruppen Queendom som består av 5 norsk-afrikanske kvinner som har fått strålende kritikk i Oslo for sitt show om innvandringspolitikk, integrering og trønderrock.

- De er en fantastisk dyktig gjeng med selvironi, forteller en engasjert Sør Dahl til Utopia.

Han trekker også fram gruppen Stay-ups som stiller med sitt egetkomponerte dragshow.

- Det er 3 svært flinke gutter som synger og skriver egne låter.

Satser ungt

Festivalen ønsker å satse på de unge og har derfor mer moderne former for humor å tilby publikum. Mange av artistene som opptrår under festivalen er stand up-komikere, noe arrangøren håper skal tiltrekke flere unge besøkende.

- Vi satser på at de fleste som kommer innom er mellom 18 og 47, sier en smilende Sør Dahl, som med det akkurat holder seg innenfor målgruppen. Han forteller videre at festivalen har valgt å fokusere mest på de mellom 20 og 35 år,

men at alle er hjertelig velkommen til festivalen.

Store forventinger

Arrangørene håper at totalt 2000 personer skal ha vært innom festivalen før den avsluttes lørdag kveld. - Jeg håper at både artister og publikum får en hyggelig sosial opplevelse, sier Sør Dahl. Sammen med andre ildsjeler har han arbeidet med festivalen i to år. Det har tidligere vært en humorfestival i Tromsø. Sør Dahl mener hans festival ikke er helt lik denne.

- Vi er en annerledes festival som byr på flere sjangre og moderne humor. "Humorfestivalen", som gikk av stabelen i midten av februar, satset mye på revy, noe LatterKick også gjør med grupper som Revymafiaen og Skamteateret på plakaten, forteller Sør Dahl.

- Revy er en viktig del av Tromsøs kultur og derfor satser vi naturligvis på det også, forteller Sør Dahl.

Frivillige studenter

LatterKick tilbyr ikke studentrabatt, men ønsker gjerne at studenter skal delta på festivalen.

- Det hadde vært fint om noen studenter kunne stilt opp som frivillige, slår Sør Dahl fast. Latterverter, som de

frivillige kalles, får i oppgave å svare på festivalrelaterte spørsmål og telle inn folk på de ulike forestillingene samtidig som de får se mange forestillinger gratis. Det arrangeres også et nordnorsk mesterskap i teatersport, noe som er en god mulighet for studenter med komiske talenter for å få vist seg fram.

Stor satsing

Festivalen satser på å markedsføre seg gjennom Utopia, Grus og annonser på internett for å trekke studenter og andre til festivalen. Barnesatsingen med Familielatter har også vekket oppsikt i Tromsøs lokalaviser. Arrangøren har planene klar for fremtiden.

- I år har vi ingen internasjonale artister, men det skal vi ta høyde for under LatterKick 08, forteller Sør Dahl lurt. Kanskje vi er vitne til starten på en tradisjonsfylt humorfestival?

**MATHIAS DAHL
RØD TRÅD AS (FOTO)**

KULTUR | HÅNDSPÅLEGGELSE

Heal the world

Evangelisten og helbrederen Svein-Magne Pedersen ble kjent gjennom Lønning Direkte i 1995. Torsdag 12. april la han sin hånd på Driv.

Jeg ankommer Driv litt etter at møtet har startet. Utenfor er det parkert en gästol og jeg forstår at jeg har kommet til riktig sted. Svein-Magne Pedersen står på scenen. Benkeradene er fylt opp av forventningsfulle mennesker, både gamle og unge. De gamle damene er nok overrepresentert.

Svein-Magne Pedersen forteller historier om folk som har blitt helbredet tidligere og om de forskjellige måtene å bli helbredet på. Man kan bli helbredet på flekken, det han kaller F16-helbredelsen, eller det kan ta lenger tid. Men at man blir helbredet, det skal man ikke tvile på forteller han meg senere.

-Når jeg ber for noen overlater vi problemet til Gud. Bønnen åpner for Guds kraft, og vi får en forventning om at noe skal skje. Jeg forventer alltid at Gud skal helbrede.

Pedersen står på scenen og ramser opp en rekke sykdommer og plager. For

eksempel sier han at noen i rommet vil merke at de blir kvitt ryggsmertene sine. Jeg ser ned på alle menneskene som sitter konsentrert med øynene lukket. En dame med krokete fingre ser med jevne mellomrom ned på hendene sine, som for å sjekke om de har blitt bedre.

Helbredet for prolaps

Over 150 mennesker har trukket kølapp for å få komme opp til Svein-Magne Pedersen. De tjue første blir kalt opp. Innimellom tar Svein-Magne mikrofonen for å vise fram noen solskinnshistorier.

”Æ hadd nu håpa at æ skulle bli kvitt i hvert fall ei av de her skavankan mine”, sier ei dame som er blitt helbredet for prolaps da Svein-Magne spør om forventningene hun hadde til møtet. ”Ja, nå er du i hvert fall kvitt den verste”, sier Svein-Magne før dama repliserer at ”neida, det e nu magen som e verst”. Heldigvis er det ikke verre enn at Pedersen ber en bønn til, så mageproblemen også forsvinner.

Ikke alle synger opera

I pausen spør jeg Svein-Magne Pedersen om helbredelse gjennom bønn er noe alle kan få til.

-All helbredelse skjer gjennom Jesus Kristus. Gjennom bønn åpner man for

Guds kraft. Det er noe alle kan gjøre, men jeg har nok en spesiell gave. Man kan si det slik at alle kan synge, men ikke alle blir operasangere.

Det er Ny Generasjon som har invitert til møtet og Svein-Magne er glad for å få møte unge folk, og for å få besøke universitetet.

-Jeg vil inspirere den unge generasjonen til å satse på Jesus. Det er viktig å nå fram til ungdom for det er de som er morgendagens ledere. Jeg liker ungdommer fordi de er en utfordring. De er åpne for nye ting, men stiller også mange spørsmål.

- Vantro får så øran flagre

Det Medisinske Fakultet her på universitetet har et forskningssenter (NAFKAM) som forsker på alternativt medisin. Svein-Magne Pedersen mener det er positivt at alternative metoder blir tatt alvorlig.

-Tusenvis av mennesker har blitt helbredet, det kan ikke ignoreres, sier han.

NAFKAM har samlet sammen 118 eksepsjonelle sykdomshistorier hvor pasienter forteller om sykdomsopplevelser de har opplevd som uvanlige. Av disse er det kun én pasient som har negative erfaringer.

Selv vet ikke Svein-Magne hvor mange han har helbredet. Av alle de tusenvis av menneskene han ber for i løpet av et år anslår han at bare ti prosent gir tilbakemelding om hvordan det har gått.

Skeptisk

Erik W. Eggen studerer russlandsvitenskap og er lite begeistret for det Svein-Magne Pedersen driver med.

-Jeg tror ikke på det i det hele tatt. Her er det placeboeffekt så det holder. Om det fungerer kan det hende det går over. Om de blir helbredet har de kanskje aldri egentlig vært syke. Det finnes eksempler på folk som i faresituasjoner løper på et brukket bein – det ligger mye i det psykologiske. Hvor mange som ikke blir friske, og hvor mange som får tilbakefall forteller de ingen ting om.

Om Svein-Magne Pedersen lurer folk

bevisst vet ikke Erik helt sikkert.

-Han må jo få folk til å tro på det om placeboeffekten skal virke. Men i forhold til hvor mye penger jeg regner med at han tjener så tror jeg han lurer folk. Alt koster penger. Under kollekten spurte Pedersen hvorfor man bare ga hundre kroner når man kan gi tohundre. Da sier han på en måte at man ikke tror ordentlig om man ikke gir penger. Å spille på folks tro gjør at kollekten ikke blir helt frivillig lenger.

Erik er ikke kristen selv, og ble ikke overbevist etter å ha sett Pedersen i aksjon.

-Jeg respekterer ikke det han gjør i det hele tatt. Det er moralsk feil av ham å utnytte folk som er syke. Et sted går grensa, og Pedersen her går langt over

Tviler aldri

Selv tviler Svein-Magne Pedersen aldri.

-Jeg vet at jeg gjør det som er rett. Jeg tviler aldri på at folk blir helbredet. Gud vil helbrede alle!

Hvor mye penger han tjener på dette vil han ikke svare på. Han påpeker heller hvor mye han jobber.

-Gjennom en uke kan jeg ha 70 til 80 arbeidstimer. Kona mi sier at jeg må bremse ned, men jeg kan jo ikke la være å helbrede når folk kommer til meg. Å helbrede folk gjør meg glad fordi jeg vet at jeg gjør det som er riktig.

Seine timer

I det jeg går ut døra, fem minutter over ett, er det fremdeles kanskje førti mennesker igjen som venter på at Svein-Magne skal be for dem. Jeg legger merke til at mange av de gamle damene ikke ser så mye friskere ut i det de tusler ut i mørket og famler etter gästolen. Men i det jeg snur meg i døren ser jeg en liten mann hoppe og løpe der framme. Han forklarer entusiastisk at han er blitt helbredet for en slitasjeskade i kneet.

På veien hjem tenker jeg som så at jeg kanskje aldri kommer til å få vite hva det er som skjer når Pedersen ber. Men noe er det jo.

KJERSTI HELLESØY
INGVILD BUHAUG (ILLUSTRASJON)

..en å snakke med?:
STUDENTPRESTEN
77644097 / 91342023

Helaftens dansekarusell

Onsdag 25. april inntar 330 dansere fra Tromsø kulturskole Kulturhuset. Det er klart for årets Dansekarusell.

Kristin Anette Holand kapper i skrivende stund mot tiden for å gjøre 330 dansere klare til premiere på danseforestillingen *Dansekarusellen*. Holand, som har treårig utdannelse ved Skolen for samtidsdans i Oslo, er en av tre lærere som er med på å sette opp forestillingen.

– Vi har blant annet med oss Karl Paris, som er en big shot innen dans, forteller Holand.

Og med Paris' bakgrunn fra for eksempel West End i London og deltagelse i bl.a. Cats og Jesus Christ Superstar skulle det være lett å si seg enig i den beskrivelsen.

Hvor lenge har dere jobbet frem mot denne forestillingen?

– Vi har holdt på siden jul, og nå er alle sammen veldig spente på å få fremføre, sier Holand.

Vidt spekter

Forestillingen består av tre deler hvorav de to første delene utgjør den første av to akter.

– Delene har ulike temaer, opplyser Holand og forklarer at den første delen er av og for de aller minste, mens den andre delen er mer kreativ og utfordrende. Den siste delen har teamet action og har elementer fra actionhelten James Bond i seg.

– Den siste delen har bare ti dansere og er laget av jenter og gutter som er 14-19 år, informerer Holand og legger til at guttene er spesialhentet for anledningen.

For øvrig får vi høre musikk fra både James Bond, Pirates of Carribean, Hanna Montana og Aqua.

Hvordan er stemningen under øvingene nå når det nærmer seg premiere?

- Veldig spent, men alle er kjempeflinke, både elever, foreldre og lærere gjør en stor innsats og er veldig positive, skryter den unge danselæreren.

- Nå er det bare litt finjustering av kostymer og dansetrinn før vi er helt klare for generalprøven.

Holand garanterer for kvaliteten og anbefaler alle å ta en titt innom storsalen på Kulturhuset enten på fredag eller lørdag denne uken.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
ERLEND STIEN GRIMSRUD (FOTO)

SKAL DU TA EN MASTER I NATURVITENSKAP - OG HAR ET HJERTE FOR BÆREKRAFT?

Er svaret JA, er Naturviterne din fagforening i studietiden, i jobbsøkeprosessen og når du er i arbeid.

For kun kr 185,- pr år får du:

- Gratis forsikring: Velg mellom PC- eller ulykkesforsikring.
- Tilgang til gunstige avtaler med DnB NOR og Postbanken.
- Gratis hjelp med jobbsøking, karriereveiledning og arbeidskontrakter.
- Gratis kurs, nettverk og konferanser.
- Gratis juridisk rådgiving.
- Gratis medlemsblad.

Meld deg inn på www.naturviterne.no

Velg mellom PC- eller ulykkesforsikring

Naturviterne

KULTUR | STUDENTER

Science-fictionklubb for alle

I en galakse langt langt unna, bak kantina på realfagbygget, ligger en klubb for de som elsker science fiction.

Sci-fi klubben arrangerer ukentlige visninger av diverse sci-fiserier og filmer hver onsdag klokken 17 i auditoriet på realfagsbygget. I tillegg har de mange andre aktiviteter å by på.

– Vi spiller ofte science-fictionspill og arrangerer fester for våre medlemmer en gang i blant, forteller Petter Johansen som er kasserer i klubben. – Det er en god mulighet til å treffe andre mennesker med samme interesse samtidig som du får se mange filmer og serier innenfor sjangeren.

Åpent for alle
Klubben er åpen for alle science

fiction interesserte studenter og ansatte på universitetet. Et medlemskap koster overraskende lite. – Det koster 20 kroner for et halvår og 50 kroner for et livstidsmedlemskap, forteller en lattermild Johansen til Utopia. Klubben består i dag av 30 aktive medlemmer med interesse for den populære sjangeren. Noen av disse er jenter, blant annet styrelederen i klubben som har vært medlem i en nasjonal science-fictionklubb i Oslo.

En sjanger om framtiden Science fiction er en verdenskjent sjanger og er opplagt populær hos klubbens medlemmer. – Jeg liker framtidsettingen og de mulighetene som fins innenfor sjangeren. At det

fortelles om det som kan komme til å skje i framtiden, forklarer en engasjert Petter Johansen. – Science fiction kan også være samfunnskritisk og sette søkelys på utvikling av teknologi og mangel på kontroll for mennesker. På spørsmål om hvilken science fictionfilm han synes er best, er ikke Johansen i tvil. Det er Star Wars han setter aller høyest.

Kinofølelse Klubben har svært mange science fictionfilmer og serier på kontoret. Det er så mange at de har mistet telling. Johansen viser fram et skap fullt av titler som "Babylon 5" og "Battlestar Galactica." – Vi har også surroundanlegg og storskjerm, så det føles nesten litt som å være på kino når vi ser film, legger Johansen til.

Økt oppmerksomhet Klubben ønsker å bli mer kjent på universitetetsområdet og vil gjerne ha flere med på filmvisninger og fester. – Det er nok ikke så mange som vet om oss og vi håper på økt oppmerksomhet ved å stille opp i Utopia, avslutter Petter Johansen. Er du interessert i å bli medlem kan du ta kontakt med klubben på scifforeningen@gmail.com eller oppsøke deres kontor bak realfagskantinene.

MATHIAS DAHL
(TEKST OG FOTO)

Teaterkurs over ein lav sko

Denne våren vert fullspekka av kurs for teaterinteresserte studenter i Tromsø. Det går leiar i TeaterAksen, Runa Wolden, ut med denne veka.

Kast lua, fjernkontrollen, skoa og elles det som hindrer deg i å koma deg over trammen, og ta del i studentteateret TeaterAksen sine vårkurs! Kurs i teksttolking, japansk fysisk teater og klassisk metode med utvikling av kroppen som sanseapparat står på trappane, og alle interesserte er hjarteleg velkomne.

Førre helg vart kurset "kropp, rom og rytme" halde, der åtte deltakarar lærte om måtar kroppen og rommet kan nyttast i teateret. Responsen var særers positiv. – Det var veldig gøy, og eg gler meg stort

til neste kurs, seier kursdeltakar Torbjørn Monsen i ein kommentar. Måndag 30. april kjem ein uavhengig andre del av eit kveldskurs, 7. mai set eit nytt kveldskurs i gang, og 19. og 20. mai vert det på ny helgekurs.

Gratis

Tema for kursa no i april og mai er mellom anna japansk fysisk teater (BUTO), klassisk metode med kroppen som sanseapparat og tekstleg teater. Enkelte innslag av klovning vil det sannsynlegvis også verta.

– Instruktørane er stort sett henta frå teatermiljøet i Tromsø, kan leiar Runa fortelja, men i tillegg har gruppa funne fram til meir ukjende instruktørar, ei dyktig dame frå Australia og ein spanande ung mann frå Tyskland. To av kursa vil derfor primært gå føre seg på engelsk, noko TeaterAksen håpar kan vera til glede for mellom anna utanlandsstudenter. Kursa er gratis for alle, kan Runa vidare informere om.

– Grunnen til at kursa er heilt gratis, er at gruppa ynskjer at kursa skal vera ope for alle, uavhengig av om ein berre har lommerusk i lommeboka, og teateret har derfor syrgja for anna finansiering, mellom anna frå Studentsamfunnet, seier ho.

Studentteateret treng nye medlemmar

TeaterAksen ynskjer også nye medlemmar til studentteatergruppa, og leiar Runa anbefalar alle interesserte å ta del i eit eller fleire kurs, då dette kan vera ein spanande og uforpliktande måte å få litt kjennskap til TeaterAksen på. Ho forklarar med det same at gruppa ikkje berre arbeider gjennom kurs, og at arbeidet med ein større produksjon vil verta sett i gong frå hausten av.

Utviklande semester

Det er fleire grunnar til at TeaterAksen dette semesteret satsar på ulike kurs framfor produksjon. Runa fortel at

dei avslutta ein stor produksjon, "R'evolusjon" i februar, og at gruppa derfor ynskjer eit litt rolegare semester der dei kunne fokusere på å utvikle seg som skodespelarar og få nye impulsar, framfor å skulle presse gjennom ein produksjon dei fort såg ville kunne koma i konflikt med eksamenar i mai og juni.

INFO:

Kursa vert halde på Rådstua teaterhus, like ved Rådhuset, og ein kan melde seg på kursa gjennom å gå inn på internettsida til teateraksen, www.teateraksen.org. Her finn ein også meir informasjon om dei einskilde kursa og om studentteateret.

MARIE OTHILIE HUNDEVADT
TIM DASSLER (FOTO)

Gym for alle penga!!

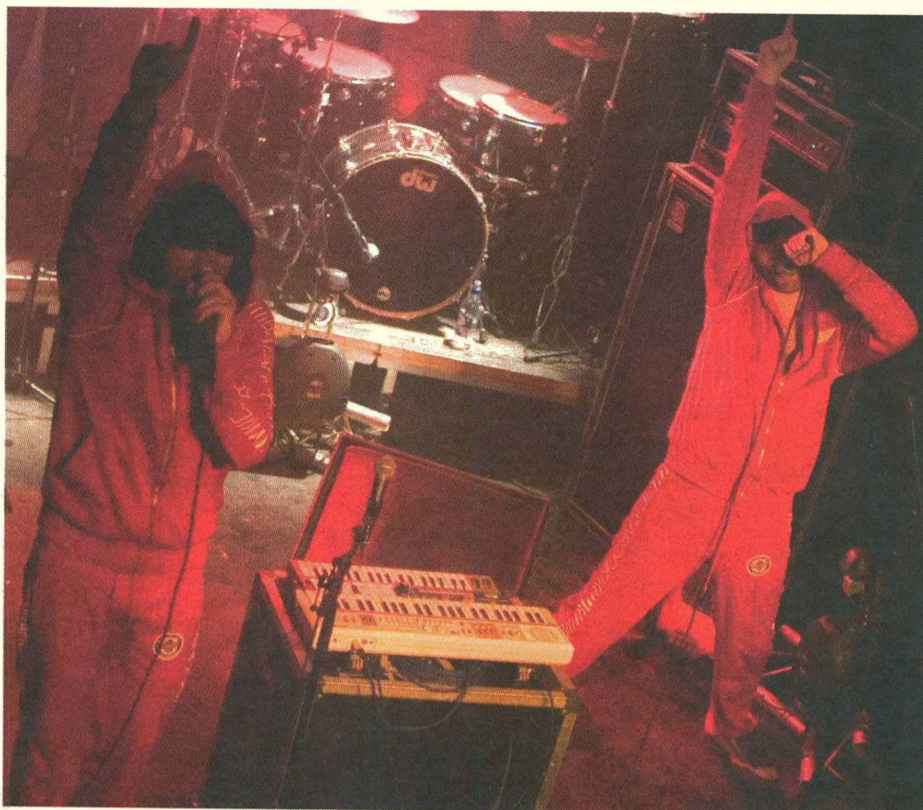
DATAROCK
Driv
19. 04. 07
(UKA)

Forrige torsdag satte Datarock fyr på Driv, vel det var hvertfall ikke langt unna. Med et oppvarmingsband som svenske "Quit your Dayjob" (QYDJ) var publikum virkelig på topp. Etter bare to låter stod duoen i QYDJ kun iført truse med svettglissen kropp og jekket opp stemningen tilbake til steinalderen. Banaliteten rådet over Haakon scene, og folket fikk sitt. Stemningen ble ikke akkurat verre da frekke mannfolk i retrogyndrakter (les: Datarock) entret scenen. Til gnistrende rytmer og umiskjennelige fakter var det full guffe fra første glimt av de røde joggedressene.

Med homoerotiske tendenser og høy gymfaktor freste bergenserne i Datarock ut godkjent rock med dundrende overbevisning. Datarock er riktig nok ikke i verdensliten når det kommer til kvalitet, men gjetten om de kan lage heidundrane liv! Hvem tenkte seg at Fredrik Saroea, Ketil Mosnes og Tom

Mæland skulle bli slikt et kultband, da de startet det hele i 2000? De spiller uhøytidlig elektrorock med klare tendenser fra 80-tallet. Datarock holder selvrespekten på god avstand og prioriterer show fremfor alt, noe som i og for seg kunne gått rett vest, men folk blir bare glade og gjerne da de opplever bandet live. Ølglassene lå løst i luften, ikke fordi det var aggresjon i gjære, men rett og slett p.g.a uhemmet ekstase. Ingen blir vel litt sure for litt øl i håret med bergensertrioen på scena. «Nightflight to Uranus»? Vi var alle med...

Hvis du ikke var på Driv denne uforglemmelige natta, så er det ikke for sent å så se dem igjen. Skjønt, å nå opp til Drivstemningen som utbredte seg denne natten vil kanskje kreve en aldri så liten tur til Uranus på alvor. Datarock stiller uansett villig opp for Norge. Og da bør du stille opp for Datarock. De spiller på Quartfestivalen til sommeren, dessverre ikke på Bukta, men man kan fortsatt håpe. Med den forevige Dirty Dancinglåte "The time of your life" som ekstranummer på Driv var vi alle nesten i himmelen, og det var ikke fritt for høy flørtfaktor og tvilsomme dansestrinn over

et øldynket Drivgolv. Datarock = hellig?! Nja, men det var definitivt religiøst å få lov til å ta del av konserten på Driv.

INGRID CH. SANDNES
MARIUS HANSEN (FOTO)

Sov i Ro

ADJAGAS
Driv
18.04.07
(UKA)

Forrige onsdag varmet dessverre et meget dårlig band ved navn Rolffa opp for Adjagas, men destod mer tilfredsstillt ble publikum da joikeduoen Sara Marielle Gaup og Lawra Somby entret scenen. Endelig kom det fanskaren hadde ventet på å få høre, og ikke et middelmådig ungdomsband.

I tillegg til joikeduoen består Adjagas av gitaristene Juhani Silvola og Pål Fagerheim og Timo Silvola på perkusjon. De har akkurat vært på norgesturné og gledet et snevert publikum på Driv. De er alle meget flinke og rutinerte musikere, og favner godt om samisk tradisjon med bruken av joik og autentiske elementer fra samisk musikk generelt. Musikken i seg selv blir likevel ikke bra for mitt vedkommende. Selv om de skaper et genuint inntrykk ved å blande joik inn i indie og folk, så kan jeg vanskelig gå med på å si at dette er bra simpelthen fordi det er på samisk. De prøver, og det skal de ha kred for. Her er nemlig et potensiale. Men dette kommer dessverre altfor dårlig frem på Driv denne kvelden.

Konserten ble rolig, sær og kanskje til og med litt *for* spesiell? I hvertfall for publikummet på Driv under UKA, som rommet en ung hærske av studenter, og som kanskje ikke helt forstod dem.. Debutalbumet Adjagas (ikke akkurat så fantasirike når det kommer til navn) fikk strålende kritikker i 2005. De ble rost opp i skyene etter å ha blitt hentet til musikkfestivalen i Glatonbury i England 2005. Vi skal for all del ikke undervurdere dem, men de passet, som sagt, ikke helt inn natterstid på Driv. Hadde man sittet i en park en varm sommerdag og fått høre Adjagas sine toner, ville de fleste frydet seg. Jeg vil til og med våge meg på en liten tro om at selv jeg ville ha løftet aldri så lite på solbrillene. Bandnavnet refererer til den mentale tilstanden man er i når man går fra å sove til å våkne. Med andre ord er Adjagas et band som passer best om morgenen, når man trenger en rolig start, og ikke et band for å vekke byens festglade studenter til live.

INGRID CH. SANDNES
MARIUS HANSEN (FOTO)

Ukas oppdatering

UKAstyret: UKAstyret ser frem til tre dager til med festing (Camilla Abrahamsen, Jill-Mari Hallonen, Joachim Ramm, Astrid Molaug og Tony Winkler var ikke til stede da bildet ble tatt).

Nå, hvordan har det gått så langt?

- Alt i alt er vi godt fornøyde, sier UKA-leder Haakon Fløysvik Nordrum, som er noe merket av en hektisk uke.

Det blir jo litt mye å gjøre når noen dager har trippelarrangementer og ved at det er generelt mye som må ordnes og gjøres, puster han ut og gir meg en kopp kaffe.

Styremedlemmer Erik Johnsen (økonomiansvarlig) og Sindre Wolff (vertskap) sitter med Haakon og noen andre engasjerte for å produsere stoff til internavisa, som uansvarlig redaktør Ole Mahtte S. Anti står bak. Hva slags

stoff det er snakk om er imidlertid konfedensielt for den allmenne presse. Alt er svært avlappet og det virker som UKA er under full kontroll.

Hva vil dere si er høydepunktene så langt?

- Åpningshelga med Hele Driv gikk over all forventning, samstemmer alle.

De forteller begeistret at UKA-åpningen førte til besøksrekord på 1250 mann, herav 1100 betalende.

- Dessuten kommer det uforventet mange på Adjagas! legger Sindre til.

- Det kom litt færre enn antat på Datarock, men til gjengjeld var denne konserten utrolig bra, sier styremedlemmene.

- Spesielt overrasket oppvarmingsbandet Quit Your Dayjob stort og pisket opp stemningen godt før hovedattraksjonen entret scenen.

- Det er ikke alle konserter hvor samtlige publikummere gliser bredt allerede etter første låta, sier Johansen.

- Men så er det ikke alle konserter hvor artisten har revet av seg alle klærne etter første låta heller, skyter Nordrum inn.

Har dere møtt på noen skuffelser?

- Vi er ikke helt fornøyde med oppslutningen rundt debattene og foredragene som har vært, og heller ikke Otto Jespersen, men vi satser på at det vil komme mange på de neste arrangementene, sier de tre UKA ansvarlige.

- Det brede programmet gjør nok at det vi trodde ville slå an har vist seg å gå litt dårlig og motsatt, tror de, som for øvrig er svært fornøyd med variasjonen i årets program.

De tre herrene roser alle som har vært med på å gjøre en innsats og trekker frem den positive ja-stemningen som har hersket i styret og blant frivillige fra start til midt.

Nordrum, som har vært med på alle UKA- Tromsø siden 2000 mener årets arrangement er det mest vellykkede.

- Det skyldes jo nettopp bredden på programmet og ikke minst at det er flere arrangement, forteller han.

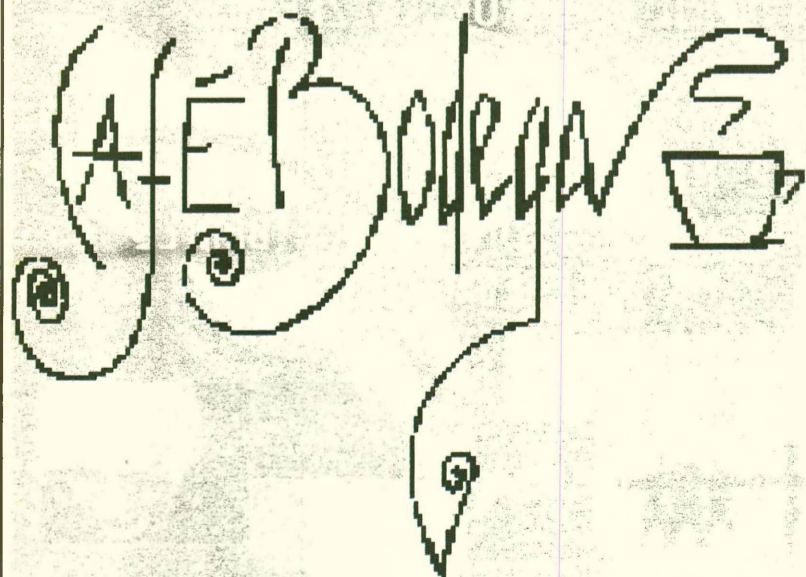
Hva er din personlige favoritt i år?

- Det må bli Martin Kellerman og El Caco-kvelden, hvor El Caco, Turdus Musicus og Torch skal spille, det blir ganske vilt, sier UKAlederen.

- Også blir avslutningskvelden med Heroes & Zeros, Rockettothesky og The Fernets knallbra!

De andre nikker og vender tilbake for å forberede seg på Jo Nesbø senere i kveld.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Kom innom Café Bodega for en velfortjent pause!

Du finner oss i
Teorifagbygget, Hus 2,
Plan 1

AB VIA

Hørt på desken:

–Hei, hva synes du om den nye tattoveren min?
 –Er det penner?
 –Nei, det er sprettkniver.

Hørt på desken 2:

–Finn bilde av han kristne fyren som fikser folk.

Hørt på desken 3:

–Jeg må på dass. Noen som har noe jeg kan korrekturlese?

Utopia om 25 år:

NSU og StL blir aldri enige. Etter sammen-
 slåingen for to år siden vil NSU nå bryte
 opp igjen.

–Hver gang vi skal prøve å gjøre noe or-
 dentlig sammen, så vil StL bare leke og ha
 det gøy, klager Lens "Snasen".

Utopia om fem år:

Bein Mage Jesusvenn har begynt å hel-
 brede syke ved hjelp av en helbredelsesdis-
 penser.

–For bare seksten tusen..tja, hvorfor ikke
 tjue tusen, kan du velge hva du vil fikse,
 trykke på en knapp og vips, så kommer
 bønnen ut av maskinen, kvittr Jesusvenn.

Utopia om tjue år:

For femte gang forsøker Tromsø å bli OL-
 by.

–Nordområdene, nordområdene, nord-
 områdene, nordområdene, norrådmene,
 norrømerdenem,nårdrådmeno..... påpeker
 Jarl Hårnakke.

ROSKILDE
 FESTIVAL '07
 5. - 8. JULI

VORSPIEL
 FRA 1. JULI

BEASTIE BOYS (US)
BJÖRK (ISL)
MUSE (UK)
QUEENS OF THE STONE AGE (US)
RED HOT CHILI PEPPERS (US)
TIËSTO (NL)
THE WHO (UK)

ARCADE FIRE (CAN) ARCTIC MONKEYS (UK)
 BASEMENT JAXX (UK) CLIPSE (US) THE CONGOS (JAM)
 DATAROCK (N) ROKY ERICKSON (US) IN FLAMES (S)
 JOHN LEGEND (US) THE KILLERS (US)
 LCD SOUNDSYSTEM (US) MACHINE HEAD (US)
 MASTODON (US) MY CHEMICAL ROMANCE (US)
 NEPHEW (DK) TRENTMØLLER (DK)

- OG MANGE FLERE...

NYHETER HVER ONSDAG PÅ
WWW.ROSKILDE-FESTIVAL.DK

HANS INDRE KAMP ER DEN STØRSTE.

SPIDER-MAN 3

PÅ KINO 4. MAI

DETTE SKJER PÅ DRIV

25. APRIL - 7. MAI

25. APRIL LILLELØRDAG
 26. APRIL MARTIN KELLERMAN (ROCKY)
 27. APRIL EL CACO, TORCH &
 TURDUS MUSICUS
 28. APRIL HEROES & ZEROES,
 ROCKETTOTHESKY &
 THE FERNETS
 2. MAI LILLELØRDAG
 3. MAI TROMSØ ROCK BATTLE
 4. MAI FREDAGSQUIZ
 5. MAI DISCO

UKA '07

driv

KULTUR | BOKDUPELL

VILL VEST

Askild Gjerstad, ein liberal socialist og Jonas Stein Eilertsen, ein sosial liberaler, duellerer om Stein Inge Jørgensen si nye bok «Vesten mister grepet – Norge uten retning».

VESTEN MISTER GREPET- NORGE UTEN RETNING

Stein Inge Jørgensen
Kagge forlag
(2007)

AG: Det er eit ambisiøst bokprosjekt Morgenblad-journalisten Stein Inge Jørgensen har gitt seg ut på. Han ynskjer å finna ein visjon for norsk og internasjonal politikk, i lys av dei nye utfordringane globaliseringa har stilt oss ovanfor. Jørgensen fokuserer spesielt på utviklinga i dei globale institusjonane, og dessutan på utviklinga i dei «nye stormaktene» Kina og Russland. Gjennom grundige drøftingar viser han at vesten sitt hegemoni i global politikk er på retur, og at norsk utanrikspolitikk er utan retning og i ferd med å bli irrelevant. Er du einig i denne diagnosen?

JSE: Jeg er ikke sikker på at det er blitt en realitet, men det er absolutt et tenkelig scenario. Han fokuserer mye på BRIC (Brasil, Russia, India and China) og deres fremvekst. Utfordringen er at som internasjonale aktører, har de et helt

annet perspektiv enn det som har vært normen blant stormaktene de siste 40-50 årene. Det vil være feil å si at «vesten» ikke har fulgt egeninteresser innenfor internasjonal politikk, men det har alltid vært et moralsk ansvar og en tanke om å spre demokrati og menneskerettigheter i bakgrunnen. Kina og Russland følger ikke denne doktrinen i det hele tatt. Det beste eksemplet er kanskje hvordan Kina nå bruker sin makt i sikkerhetsrådet for å ikke anerkjenne folkemordet i Darfur. Betyr dette at demokrati og menneskerettigheter er på defensiven?

AG: Eg deler absolutt den bekymringa, samtidig som dette ikkje er eit eintydig bilete. Jørgensen har uansett rett i at verda treng sterkare globale institusjonar. Han hevdar at FN har hatt si glanstid, og at organisasjonen vil bli irrelevant i framtida. I staden meiner Jørgensen at me står ovanfor to moglege scenarier i åra framover: Anten at G8 (stormaktene) vert den sentrale globale institusjonen, eller at dei regionale institusjonane (som EU) tvingar fram ei reorganisering av FN og WTO. Denne FN-pessimismen har eg vanskeleg for å dela. Etter mitt syn, er Jørgensen sin største feil at han overser den politiske krafta som ligg i klimaendringane. Klimaendringane har til no berre sett eit retorisk preg på norsk og global politikk, kva vil skje med det globale politiske samarbeidet den dagen klimaendringane set inn for alvor? Eg er optimist, og har tru på at dette vil revolusjonera dei globale institusjonane. Klimaendringane vil framtvinga eit meir handlingskraftig

FN, og eit langt meir rettferdig handelsregime enn det WTO er.

JSE: Klimaendringene er utvilsomt den største utfordringen menneskeheten står ovanfor. Likevel er det lite som tyder på at FN har handlekraften som trengs. Jørgensen har derfor et godt poeng når han peker på at en utvidelse av G8 til G20 eller styrkning av regionale institusjoner er mye mer realistisk på kort sikt. Han konstaterer at enkelte land ikke vil slutte seg opp under FN, på samme måte som Norge ikke vil slutte opp om EU. Hans forklaring på Norges EU-forhold er at Norge har fått et forkvaklet syn på mellomstatlige relasjoner på grunn av det nære forholdet til USA. Norsk utenrikspolitikk forholder seg ikke til verdens realiteter og Norge er uten retning. Hvilke løsninger ser du på de to utfordringene til norsk utenrikspolitikk: gjennomgang av vår bistandspolitikk og bredere folkelig forankring av den «aktivistiske» utenrikspolitikken?

AG: Å folkeleg forankra utanrikspolitikk er urealistisk, den jamne velgar bryr seg ikkje om utanrikspolitikk. Den mest påfallande veikskapen i denne boka er likevel Jørgensen sin argumentasjon for norsk EU-medlemsskap. Hovudproblemet er at Jørgensen ser EU som eit slags «demokratisk fyrstårn» i verda. Han er ikkje ein gong villig til å diskutera den kritikken som store delar av venstresida i Noreg og Europa har mot EU: At organisasjonen er eit elitistisk og lukka forum som tvingar ein bestemt

økonomisk politikk på medlemslanda. EU har i mange samanhengar vist seg å vera eit hinder for å oppnå demokrati, sosial tryggleik og eit bærekraftig miljø. Kvifor overser Jørgensen desse innvendingane?

JSE: Jørgensen har et idealistisk syn på internasjonale relasjoner. Han ønsker mer overnasjonalitet og ser at for å løse utfordringene som globaliseringen gir oss, trenger vi mer politisk handlekraft. Samtidig er han realist i den betydning at han ser at det er ikke realistisk med et verdensparlament i morgen. Dermed blir regionale institusjoner en pragmatisk løsning. Han slår fast at «EU er den eneste eksisterende arenaen der det kan bygges et demokratisk politisk reisverk for å kontrollere de internasjonale markedskreftene». For å unngå en verden styrt av markedsfundamentalisme, slik det i altfor stor grad er i dag, står EU frem som en løsning, som ennå ikke er demokratisk nok, men som utvikler seg til å bli mer og mer demokratisk for hver dag som går. EØS-avtalen i hvert fall udemokratisk og kan i beste fall beskrives som en «husmannskontrakt».

**ASKILD GJERSTAD (AG)/JONAS STEIN EILERTSEN (JSE)
ANE ELENE JOHANSEN
(ILLUSTRASJON)**

Med fokus på kunnskap og spilleglede

I Utopias intrumenthjørne fortsetter vi å utforske Tromsøs viktigste leverandører av intrumenter. Uten dem hadde ikke musikken vært like tydelig i kulturbyen Tromsø. Denne gangen tar vi for oss Alberts Musikk.

Alberts Musikk
Stortorget 1 (Domuskaia)

I det Utopia går inn på Alberts Musikk møter vi Albert selv bak disken som alltid. Han bytter strenger på en klassisk gitar og stemmer den i samme slengen. Albert er veldig opptatt av at kundene får den service de fortjener.

- Jeg kunne aldri ha gitt fra meg en gitar som ikke er stemt eller fungerer ordentlig. Det handler om å skape et langsiktig forhold til kundene, uansett om de bare kommer innom for å få byttet strengene eller om de kjøper et nytt instrument, sier Albert.

Lang erfaring

Med lang erfaring innenfor musikken både i bransjen og som utøvende musiker sitter Albert med mye kunnskaper om instrumenter, noe han gledelig deler med sine kunder.

- Jeg har spilt i danseband siden 1960-tallet, vært med i symfoniorkester, korps og tradjazz-band, og jobbet i bransjen i nesten 32 år nå, da får man gjerne litt

mer kunnskaper om instrumenter sier han.

Albert gir mange gode råd om bruk og vedlikehold av gitar, noe som undertegnede setter stor pris på. Alt fra gitar pickuper til generell kunnskap om musikk og toner blir diskutert før vi kommer i gang med intervjuet.

På Domuskaia

Alberts Musikk har vært i sin nåværende form siden 1991, men i 2002 flyttet Albert butikken sin til Domuskaia. Her finner du alt av instrumenter, godt synlig for enhver som kommer innom. Gitarer i hver prisklasse, piano, keyboard, trommer, bass, blåseinstrumenter og tilleggsutstyr som den moderne musiker ikke klarer seg uten.

Albert gjør seg flid i å tilby god kvalitet til en overkommelig pris, derfor tar han for eksempel ikke alltid inn kjente merker med modeller i billigklassen, heller litt ukjente merker med høyere kvalitet i samme prisklasse.

- Jeg ønsker å heller gi kunden et godt instrument enn et merke, sier Albert. Jeg er svært opptatt av å ha mest mulig kunnskap om produsentene, slik at jeg vet at det jeg får inn i butikken er av god kvalitet.

Mye variasjon

Mellom spørsmålene kommer det nye kunder, og det slår Utopia at kundenes instrumentvalg er svært forskjellig. Det er også Alberts instrumentkunnskaper, han kommer med råd og hjelper gjerne kundene uansett hvilket instrument det er snakk om.

- Hos Alberts Musikk er alle

velkomne, smiler Albert. Kunnskap om instrumentet sitt er svært viktig, fortsetter han. Det er ikke alle som vet nok om instrumentet sitt til at de kan utøve maksimalt.

Mens vi snakker kommer det stadig nye kunder, og vi må bli enige om å fortsette intervjuet senere. En time senere er det litt roligere og vi kan fortsette intervjuet.

Hvordan er kundetrafikken på en vanlig dag?

- Vel, i dag har vært en vanlig dag så det er litt rykk og napp, når det ikke er kunder i butikken er det alltid noe å gjøre.

Føler du at flesteparten av dine kunder kommer fra en spesiell sjanger?

- Egentlig ikke, det kommer folk fra mange forskjellige sjangere innom. For et par dager siden kom det ei jente og kjøpte en kontrabass. Sist gang det skjedde var på 70-tallet, så det var litt overraskende. På den tiden var det flere jenter i band, nå virker det som det har stillnet litt på den fronten.

Er det noen sesonger der det er mindre kunder enn til vanlig?

- Nja, ingen dag er lik den forrige, så det er litt vanskelig å si. På sommersesongen kan det være litt stillere i butikken enn vanlig, men det varierer. Det tar seg fort opp igjen rundt skolestart.

Variert og godt musikkmiljø

Hvordan opplever du byens musikkmiljø som leverandør og utøver?

- Jeg synes byen har et veldig

rikt og variert musikkmiljø. Vi har Musikkskolen, Kulturskolen, Konservatoriet og musikklinja på Kongsbakken som alle bidrar til miljøet. Disse har gitt unge mulighet til å utdype og lære seg mer innenfor mange sjangerer. Vi har også et stort bandmiljø som ofte opptre og gir byen mye. Han er svært opptatt av et prøveprosjekt som kulturskolen har begynt der de tar inn 8-åringer for opplæring i gitar. Han sier videre at han holder øye med de forskjellige musikkklære institusjonene og er svært fornøyd med utviklingen han ser.

Hva er din viktigste egenskap som instrumentleverandør?

- Å skape et forhold til kunden. Når jeg selger for eksempel en gitar så avsluttes ikke handlelen der. Jeg satser på et langvarig forhold der kunden føler at han eller hun kan komme innom hvis det er noe de trenger eller bare for å bytte strenger. Hvis kunden er fornøyd med både service og produktet er det større sjanse for at de kommer tilbake.

Trives du i med jobben?

- Ja, hva skulle en gammel musiker ellers jobbet med? Man får jo snakke mye musikk med folk, og musikk er jo noe alle har et eller annet forhold til.

Ved slutten av intervjuet, trass en brennende lommebok, klarer undertegnede å holde seg fra å kjøpe mer enn en pakke strenger og noen plekter.

TORSTEIN STAVE

KULTUR | FEST OG KOMMENTAR

I anledning Arbeiderpartiet sitt landsmøte og diskusjonen rundt kriminalisering av sexkjøp:

Ein har lenge lurt på kven i Arbeiderpartiet som kjøper sex.

Vi spør Karita Bekkemellem:

Ok, Karita. Du er på seminar i Amsterdam. Det har vart i veldig mange dagar. Du har fri på sundagen og flyktar frå sveitt seminarluft og snusar rundt i bygatene. Du går forbi eit vindauge med ein fin mann i. Du får vatn i munnen. Skal du risikere dårleg seminarsex med Bulgaria sin familieminister eller skal du kjøpe ein hyrdestund med Ken-dokka som står i vindauga?

Karita tenkjer seg godt om. - Eg får vere ærleg for å vere ein nær og tillitsvekkande minister og seie at ja, eg ville nok ha kjøpt sex istaden for å ende opp i dvask seminarsex.

Det er viktig med politikarar som kan svare på hypotetiske spørsmål slik at dei foruretta interessegruppene kan kome på banen.

Dei kjem på banen.

Bulgarsk-norsk foreining: - Det er dårleg

gjort! Det er diskriminering mot alle i Bulgaria. No trur alle at bulgarar er dårleg i senga, tenk på oss som må ha sex med ein bulgarar minst to gonger i veka.

Notorisk utru og stolt av det: - Det er dårleg gjort! Seminarsexen er bra. Seminarsex er ikkje ei desperat handling, det vitnar om at ein enno er ettertrakta.

Europeiske familieministrar sine partnarar si foreining: - Kva i helvete er det som får Karita til å tru at ho berre kan rekne med eit nyp med ein familieminister? Er ho meir attraktiv

enn oss? Er liksom familieministrar lette bytte for seminarsex sidan dei har eit så harmonisk liv på heimebane?

Ken-dokkene: - Vi er ikkje prostituerte! (iallfall ikkje alle av oss) Det er ikkje vår feil at vi er laga for å vere ein mal for mannleg skjønheit. Og så er vi laga av plastikk. Og så er vi ikkje større enn ei sjampoflaske.

Festfusjon

Om våren er komen til Tromsø eller ikkje, 5. mai vil Filmklubben og Tromsø Soundsystem varme frosne sjeler med reggae på Verdensteateret.

- Det er kult å blande inntrykk, at det ikkje berre er film eller musikk. Det her er noko eg har hatt lyst til å prøve lenge, fortel Per-Anders Hammarström, sentral i dj-kollektivet Tromsø Soundsystem og ein av initiativtakarane til reggaefest på Verdensteateret 5. mai. Då slår Tromsø filmklubb og Tromsø Soundsystem sine krefter saman for å skape ein kveld for auge, øyre, kropp og sjel. - Vi vil at det skal bli ein komplett kveld for alle sansar, held han fram.

The Rockers

Kvelden startar i kinosalen der Filmklubben stiller med den legendariske rastafari-filmen *The Rockers* frå 1978.

- Filmen er ein slags 70-tals, Jamaica-versjon av *Sykkeltyvene*, fortel Håvard Karlsen frå Tromsø Filmklubb. - Det handlar om ein fyr som kjøper seg ein scooter for å få seg jobb, som nokon då stel. Men det blir likevel mykje putring på scooter rundt i byen. Det gir eit godt inntrykk av stemninga i byen og ikkje minst folka der. På den måten blir filmen ei slags miljøskildring av Kingston på Jamaica seint på 70-talet, fortel Håvard vidare.

- Og musikken er enormt viktig, det er ikkje berre kule folk som går rundt og ser bra ut, skyt Per-Anders inn.

- Ja, mykje bra musikk og kule danse-moves, nikkar Håvard.

Filmen har eit stjernespekka lag av musikarar, og fleire av dei er med som skodespelarar.

- Det er masse store namn i filmen, som Peter Tosh, Gregory Isaacs, Burning Spear, Jacob Miller, The Heptones, fortel Per-Anders entusiastisk. - Musikarar som vi kjem til å spele mykje

utover kvelden, lovar han.

Fred og samarbeid

Livet og kulturen på Jamaica er veldig framand for mange og det har arrangørane teke omsyn til.

- Det er mykje fokus på rastafari i filmen som formidler fred og samarbeid, så det er ein skikkelig gladfilm, fortel Håvard. - Vi har laga ei ordliste til dei som skal sjå filmen, sånn at dei følgje med, og ikkje minst plukke opp nokre kule frasar til kvelden.

Men sjølv om det er ein rastafari-film, vil ikkje arrangørane vere med på at det er ein rastafari-fest.

- Det er viktig å få med at det er musikken vi står for, ikkje rastafarikulturen, understrekar Per-Anders, - det er ikkje sånn at vi står med ein joint i handa og spelar musikk.

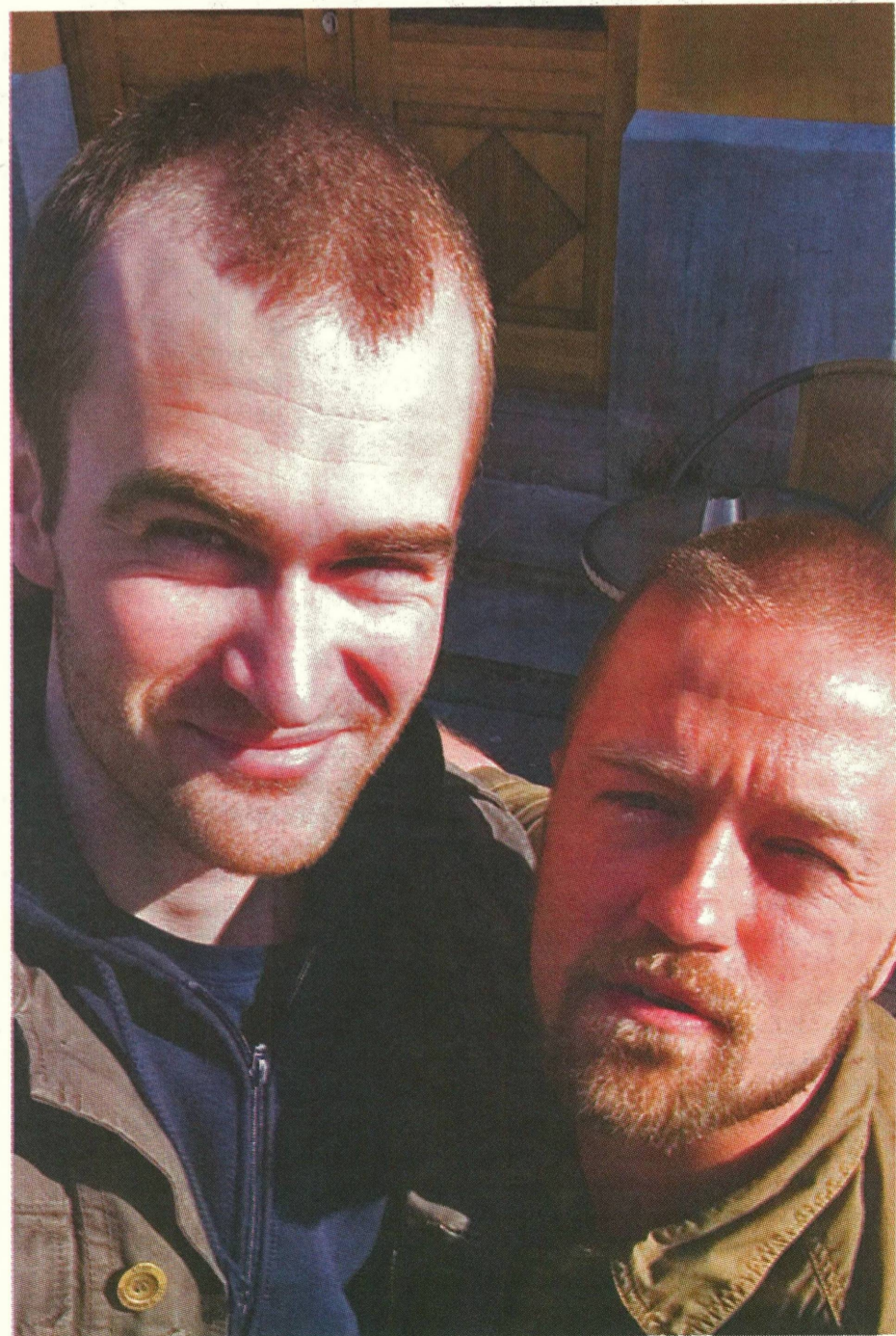
Kunstgras og dansemoves

For når filmen har gjort sitt og sett folk i den glade reggae-stemninga tek Tromsø Soundsystem over i kafeen. Kafeen på Verdensteateret vil få ein massiv makeover for anledninga for å gjere det ellers litt stive lokalet meir avslappa.

- Vi kjem til å ha bakgrunnsfilmar som surrar og går heile kvelden og masse lys og greier, fortel Per-Anders, - og så har vi ein dj-boks som verkeleg skrik reggae. Tromsø Soundsystem er ei laus samling av dj-ar som spelar på ulike klubbar og sentralt denne kvelden er Per Anders, aka Dj Eldfot og Wunderbar som begge er reggae-fantastar. Og dei lovar dansbare rytmer innanfor eit vidt spekter av reggae-stilar.

- Vi legg opp til dansing når vi rigger opp, kanskje får inn litt kunstgras til eit dansegolv?, seier Per-Anders.

- Ja, det er jo så mykje bra dansemoves i filmen som folk må få praktisere på dansegolvet etterpå, smilar Håvard.

- Så vi håpar alle er klar for litt dansing og at folk tør å ta litt av, avsluttar Per-Anders til.

TEKST: TALE SEVERINA HALSØR
FOTO: MARIUS HANSEN

Fiji Drive No.2: Festens Hemmelighet

Regi: Toa Fraser
 Med: Ruby Dee, Tuva Novotny, Mia Blake, Taungaroa Emile, Xavier Horan m.fl

Frustrerende familiefest

Tanken bak filmen *Fiji nr. 2: Festens hemmelighet* er ikkje særleg original, men heller ikkje dårleg. Ei bestemor vil samle alle borneborna sine til ein stor fest for å peike ut sin etterfølgjar som familieoverhovud. Sine eigne ungar har ho inga tru på og ho gjer sitt beste for å halde dei utanfor selskapet. Det lukkast sjølvstekt ikkje og dei gamle konfliktane i familien pressar på frå alle kantar og truar med å øydelegge festen fullstendig.

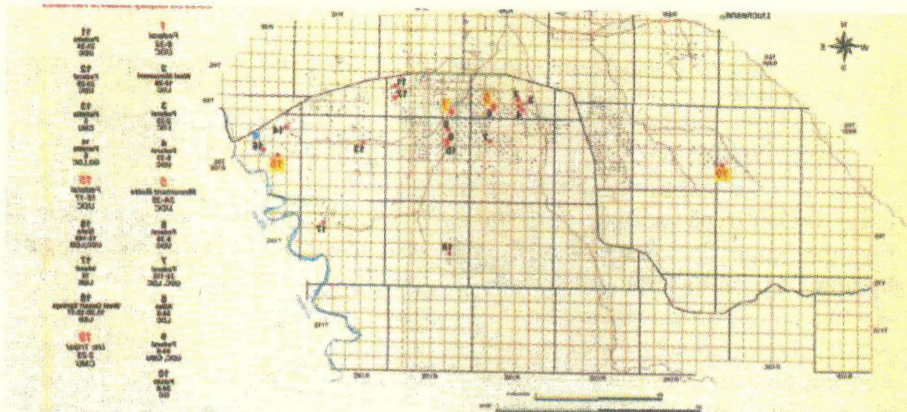
Fiji nr. 2 er opprinneleg eit suksessrikt teaterstykk frå New Zealand og i overgangen frå scene til lerett kan det sjå ut til at det gjekk litt fort i svingane. Skodespelarane ter seg til tider meir spent og tilgjort enn kva sjølv ein stor familiefest kan gjere med ein og utbrot som "There is so much life out there!" høver nok betre i teateret enn på kino. Personane i filmen er heller ikkje tilstrekkeleg omgjort til å fungere på film og resultatet er nokre veldig foverrande og overflatiske figurar. Til dømes framstår den gamle bestemora til tider som ei senil og hurpete operaelskar med pustemaskin, på same tid som ho er moralens høgborg som nyt stor respekt og autoritet i familien. Den som til sjuande og sist reddar filmen er unge Taungaora Emile som spelar kruttønna av ein soneson, Soul, og meistarar å gjere den komplekse rolla interessant og

overtydande.

Det som i utgangspunktet ser ut til å vere ein lettversjon av von Triers *Festen* viser deg etterkvart å vere det motsette. Her er alle problem og kranglar så til dei grader framme i dagen at du sit og ønskjer dei kunne halde litt meir av frustrasjonen sin for seg sjølv. Familiemedlemma kjeftar på kvarandre gjennom heile filmen utan nokon teikn på kjærleik, før vi, som ved eit trylleslag, havnar i noko som minner om ein overekstatisk versjon av *Babettes gjestebud* der alle har innsedd at dei er glade i kvarandre utan at noko anna har skjedd enn at dei har spidda ein gris, sett fyr på ein busk og opna ei dør. Vi blir sittande og lure på kvifor alt plutselig vart så fint og kanskje er svaret at denne forma for problemløysing er meir utbredt på New Zealand, eller Fiji for den saks skuld, men truleg er det heller eit resultat av ein litt rotete film som slit med å skape troverdige skikkelser og halde fokus.

TALE SEVERINA HALSØR

Tilfeldighetenes ironi

STRATIGRAPHIC NOMENCLATURE

Year	Place	Event
1900	London	...
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920

Machine
 Av Peter Adolphsen
 Tiden forlag
 (2007)

Minimalisten Peter Adolphsen uttalte i et intervju i Morgenbladet at han skriver sine bøker i par. Den første i paret for å utvikle en form, og den andre for å bruke og perfektionere formen. *Machine*, som er nummer to i hans seneste par, skulle dermed være formfullendt, og det er faktisk ingen dårlig beskrivelse av boka.

Den forrige boka til Adolphsen het *Brummstein* og sentrerte rundt en brummende steinbit hentet ut av et enormt hulesystem i Sveits. Ettersom steinen skifter eier, vandrer den samtidig gjennom 1900-tallets Europa. Særlig blir andre verdenskrig og tiden rett etter behandlet, og da befinner den brummende steinen seg i Tyskland. At steinen ender opp som en del av kunstverket "Zentraleuropäisches Mysterium" er således neppe tilfeldig.

Denne gangen er det en urhest som er utgangspunktet for historien, eller snarere det som skjer med de jordiske levningene av denne urhesten (etter dens død for flere millioner år siden). Den endte nemlig sine dager i vannet og ble etter en rekke prosesser og tilfeldigheter til en flekk olje. Deler av denne oljen stammet fra hestens hjerte og 55 millioner år senere blir denne bestemte oljedråpen sentrum for flere menneskeskjebner.

Det naturvitenskapelige står hele tiden i fokus og teksten selv tar også form av en type empirisk registrering, preget av den presisjon som kreves i naturvitenskapen, selv når det gjelder tanker og tankerekker. Alt skildres i logisk ordnede former, kjølig og distansert, men ikke uten en viss ironi.

det hverken naturvitenskapen eller den tilsynelatende objektive stilen som er kjernen i boka, eller som driver den fremover. Det finnes også mennesker og det finnes kultur, nærmere bestemt 60- og 70-tallskultur med den kalde krigen som bakteppe. Hovedpersonen kommer fra Baku i Aserbajdsjan, den gang innenfor Sovjetunionens enemerker og han erkjenner på et bestemt tidspunkt at "verden er stor". Denne erkjennelsen utvikler seg etter hvert til utfartstrang og etter å ha arbeidet noen år ved en oljeinstallasjon, manifesterer utfartstrangen seg i en sykkelkultur over grensen til Iran, et besøk ved den amerikanske ambassaden i Iran og til slutt en flytur til USA. Der ender han opp i Utah som oljearbeider og kommer over den før omtalte oljedråpen gjennom en ulykke. Videre kommer han i kontakt med hippiekulturen, gitarmusikk, moderne poesi og en kvinne ved navn Clarissa, som studerer biologi og tenker slik Adolphsen skriver.

Som man skjønner betyr ikke empirismen, strengheten og presisjonen at historiene som utspiller seg er realistiske. "Epistemologisk sett er nok et tilfeldig begivenhetsforløp årsaksbestemt, men dette unndrar seg vitenskapelig erkjennelse. Samtidig er det evident at alle hendelsesforløp er underlagt tilfeldighetenes lov, ettersom alle universets uttallige begivenheter ligger i forlengelsen av ur-tilfeldigheten, den som rasket intetheten før big bang ut av sin opprinnelige stabilitet. Eller?"

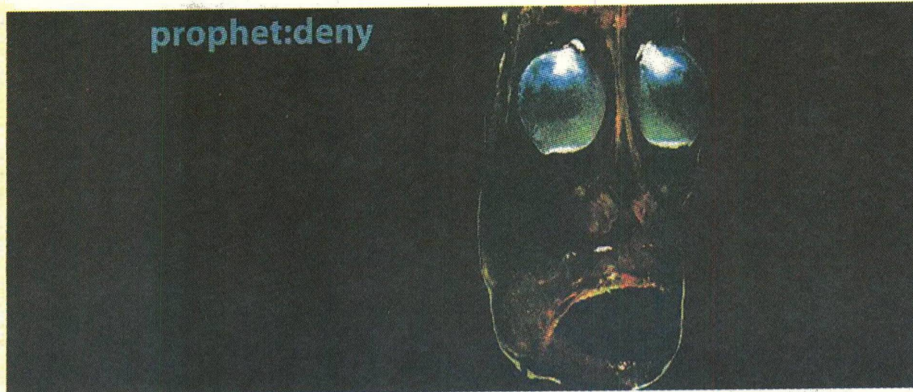
Snarere er begge bøkene i dette paret en type surrealistiske konsepter som utforsker tilfeldighetene i en naturvitenskapelig og stilisert form. Og i så måte, som Adolphsen selv har vært inne på, så er *Machine* mer gjennomført enn forløperen.

CLEMET ASKHEIM

Men i likhet med *Brummstein*, så er

KULTUR | PLATEOMTALER

P4-skvip

PostScriptum
prophet:deny
Post Recordings (2007)

Når ein les og høyrer om PostScriptum får ein inntrykk av at dei er noko for seg sjølve. Det vert framheva at dei er spesielle og mystiske, ja litt goth-aktige, med djupe tekstar om lengt, sorg og dauden. Dei vert rekna som eit stort norsk rockehåp, og vann i 2006 Spelemannspris for beste usigna band. Med dette som grunnlag ligg det ei viss forventning til *prophet:deny*, som er debutalbumet. Når eg så set på plata og ei skikkeleg kjip poplåt set i gang, reknar eg med at det er ein tøysestart, at bandet snart bryt gjennom med sin ordentlege musikk og gjev meg håp om framtida til norsk rock. Det skjer ikkje. PostScriptum er like mystiske som Briskeby, like vanvittig spanande som Keane, like goth-aktige som Madrugada.

Kald konklusjon

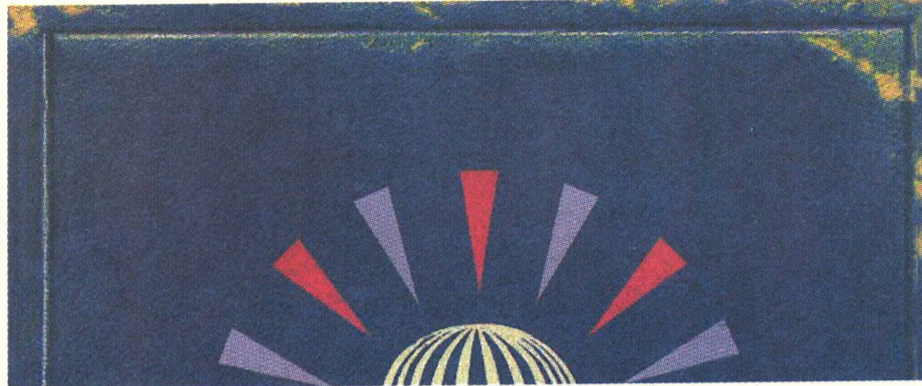
Tord Gustavsen trio
Being There
ECM Records (2007)

Being There er avslutninga av Tord Gustavsen trio sin trilogi, det er her det endar. Med dei to tidlegare albuma, *Changing Places* og *The Ground* har Harald Johnsen, Jarle Vespstad og ikkje minst Tord Gustavsen gjeve oss kald og klangfull, open og lyrisk jazz. *Being There* er konklusjonen, tydelegare og heilt fullendt. Lyden er til tider så kjøleg at ein heilt gløymer våren som stadig oftare kjem på visitt utanfor vindauget, på same tid som *Being There* også har innslag av varmare rytmer, likevel utan nokon form for eksplosjon. Her finst både logisk vakre, samt meir uføreseielege komposisjonar. Musikken

Kan hende er tekstane over mi fatteevne, men eg har iallfall vanskeleg for å finne djubda i refreng som "Before I go/ I'll let you know/ I miss you so". *prophet:deny* byr på vanleg pop/rock med pinleg føreseielege låter, kor versa tilsynelatande berre skal byggje opp til neste hitrefreng. For det er ikkje tvil om at låtene har hitpotensiale, men då som keisame hitar eg helst vil sleppe å høyre, dette er kvasidjup P4-musikk. Det positive eg har å seie om dette albumet er at det ikkje er noko å utsetja på det tekniske, samt at låtene "Garbage Man" og særleg "This is Dynamite" kan verta hitar som ikkje er irriterande.

HANS KRISTEN HYRVE

Beskjedent og uovertruffent

MODEST MOUSE
We Were Dead Before the Ship
Even Sank
SONY BMG (2007)

Og så var det seks av de. Alle albumene til Modest Mouse er hamret ut av fagfolk. Fagfolk i den forstand at de ikke bare vet hvilke knapper som skal trykkes på, men de lager like greit sitt eget lille panel. Og der sitter de og trykker og spiller på alle de rette knappene og strengene som fører inn i sansenes rike. En kan nesten kjenne smaken av alle albumene på tungen. Det smaker liksom litt salt, litt bittert, litt søtt og jævlig sterkt. Det er få band som klarer å funke opp og skitne til låtene sine slik Modest Mouse gjør. Det mest forunderlige er likevel hvor tungt det høres ut til slutt. For under alle de lyse akkordene og Isaac Brocks desperate, lengselsfulle, bergtakende stemme ligger en magnet. Den drar alt inn i

balanse. Dette gjør at musikken fylles med elementer og musikalske partikler som hittil har vært ukjent for oss, men som nå kan nå inn i våre irranger. Gravitasjonen lenge leve. *We Were Dead Before the Ship Even Sank* kan på mange måter sammenlignes med *Good News for People who Love Bad News* og *The Lonesome Crowded West*, mine personlige favoritter fra det amerikanske indiebandet. Det skitne uttrykket som blandes med glitrende tonerekker og pumpende energi er ikke til å ta feil av. En hyllest til aggressiv humor. Gjester er Johnny Marr (The Smiths) og James Mercer (The Shins).

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Kort sagt

BRIGHT EYES
Cassadaga
Universal (2007)

La oss si det slik: for tre måneder siden vandret du rundt i Portlands gater, lykkeligere enn du noensinne har vært fordi du endelig har funnet favorittbyen din, men samtidig også trist fordi ingen du kjente var der, fordi du ikke kunne snu deg til noen og si "her, se, er ikke dette fantastisk?" La oss si det slik: dette er CD-en du skulle ønske du hadde hørt på da.

La oss si det slik: du hatet Bright Eyes tidligere, syns han hørt ut som en bæsete jævel, en mann som knapt nok kunne synge. La oss si det slik: du har ombestemt deg, kjære Bright Eyes, jeg elsker deg, du er alt jeg ønsker at USA hadde vært,

jeg håper du tilgir meg min tidligere impertinens og forhåndsdømming.

La oss si det slik: Med Gillian Welch, Rachael Yamagata, Maria Taylor, M. Ward og Janet Weiss blant gjestemusikerne er det ingen grunn til at det skal bli noe annet enn fantastisk, og det blir det, stort sett.

La oss si det slik: det minner om mye, uten at du helt kan sette fingeren på hvem og hva; det er den typen musikk du vil inkludere i spillelister med pretensiøse titler som omhandler havet, døden og kjærligheten.

La oss si det slik: *Cassadaga* er pretensiøst, men hvorfor skulle det være noe galt i det? Kan vi ikke la Bright Eyes være pretensiøs, i hvert fall når det er så innbydende?

Men la oss også si det slik: om du ikke er meg, om du ikke har forelsket deg i Portland, så vet jeg ikke om jeg vil garantere at du kommer til å like det. Men for meg, for min del, er dette ett av årets album, selv om det kom tre måneder for seint.

SIRI GASKI

SPORT

Utopia 25. APRIL 2007

Damelaget til TSI Innebandy vant 1. divisjon avdeling Troms og Nordland denne sesongen, og sist helg spilte de kvalifisering om opprykk til eliteserien.

Tretten seire, ingen uavgjorte kamper, og ett eneste tap, i en hjemmekamp mot Bodø, var summen for TSI etter fullført førstedivisjon 2006/07. Med imponerende 157 skårede mål, og enda mer imponerende 9 innslupne vant TSI-damene sin avdeling, og gikk rett til sluttspillet. Her møtte de HF Innebandy fra Hammerfest, Havøysund og Bodø. Nok en gang toppet våre jenter tabellen, og veien gikk videre til eliteseriekvalifisering (ESK), som TSI selv arrangerte på hjemmeparkett i Breivikhallen. Første kamp gikk mot det unge og nystiftede laget Freidig fra Trondheim, og endte med uavgjort 5-5, med perioderesultatene 4-0, 1-2 og 0-3. På et tidspunkt var man faktisk oppe i en 5-0-ledelse, men det endte uavgjort tilslutt. En liten sprekk på slutten for våre køllespillende jenter altså, etter en meget sterk start. Målskårere for TSI i denne kampen var Linda Hansen, Lene Angell Åsli, Trish Lewis, Ina Larsen og Christina Bjørkli, mens Maria Skarsmo utlignet for Freidig 6 minutter før slutt. Mot Stavangerlaget Sola ble det en fin seier med 3-2, etter en spennende kamp med perioderesultatene 0-1, 2-1 og 1-0. Her skåret Ingeborg S. A. Sæther to ganger, mens Trish Lewis puttet en gang. Solas mål ble skåret av Anette Hovland og Heidi Solbakken. I siste kamp skulle det hele avgjøres, og med seier ville TSI-damene være klare for eliteserien. Slik gikk det dessverre ikke, og etter et 1-4-tap mot Målløs fra Oslo, endte TSI på tredjeplass i ESK. Utligningsmålet til 1-1 ble her skåret av Lene Angell Åsli, mens Målløs' Heidi Næss avgjorde det hele med to mål helt mot slutten. De to beste lagene, Målløs og Freidig, gikk opp, mens de hvitkledde damene fra TSI må spille i førstedivisjon neste år også.

Trenerens dom

Vi tok oss en prat med trener Ole

Magnus Åsli noen dager etter at ESK var avsluttet, for å høre hva han syntes om jentenes innsats. – Jeg trodde egentlig aldri at denne sesongen skulle bli så bra som den ble. Tromsø IBK rykket opp i fjor, og vi mistet et par spillere dit. Totalt mistet vi 5 spillere fra forrige sesong, så jeg er mektig imponert over jentenes innsats i år, sier Åsli. – Likevel vant vi altså serien her oppe, og fikk vist oss fram mot lagene sørfra. Jeg føler vi

fikk bevist at det ikke lenger er så stor forskjell på lagene i nord og sør, slik det var tidligere. Så alt i alt er jeg veldig fornøyd med sesongen.

Hadde rykket opp med mer flaks

- Med litt mer flaks hadde vi vunnet den første kampen (uavgjort 5-5), men helga sett under ett var nok de to lagene som rykket opp bedre enn oss.

Hvem spiller på TSI?

- Vi har en fin miks av spillere i forskjellige aldre, fra 20 til 36 år, og selv om vi er et studentidrettslag er det flere spillere som er ferdigstudert som fortsatt vil spille for oss. Nivået er såpass høyt at selv om vi har det moro, spiller vi for mer enn det. Vi vil vinne, og satser hele tiden på å gjøre det best mulig.

MATS AAS
TSI (FOTO)

Tabell ESK

(Lag, kamper, seire, uavgjorte, tap, mål for, mål mot, poeng)

Målløs	3	2	1	0	14	5	5
Freidig	3	1	2	0	20	11	4
TSI	3	1	1	1	9	11	3
Sola	3	0	0	3	6	22	0

Poengstatistikk ESK

(Spiller, Klubb, Mål, Målgivende, Poeng)

1	Karen Farnes	Freidig	6	3	9
2	Tina Bjølstad	Freidig	5	2	7
3	Elisabeth Torp	Målløs	4	1	5
4	Laila Olesen	Målløs	3	2	5
5	Ingeborg Sæther	TSI	2	3	5
6	Maria Skarsmo	Freidig	4	0	4
7	Lene A. Åsli	TSI	2	2	4
8	Lene Moen	Målløs	2	1	3
8	Heidi Næss	Målløs	2	1	3
8	Maiken Holst	Freidig	2	1	3

Utvisningsstatistikk ESK

(Spiller, klubb, utvisningsminutter)

Karen Farnes	Freidig	6 min
Marte Trøgstad	Freidig	4 min
Miranda Dalberg	Målløs	2 min
Torveig Fjerdingen	Sola	2 min
Line Hamarsland	TSI	2 min
Trish Lewis	TSI	2 min
Maiken Holst	Freidig	2 min
Gitte Martinsen	Målløs	2 min
Maria Skarsmo	Freidig	2 min
Sirill Sørensen	Målløs	2 min

Tabell 1. divisjon Troms & Nordland

(Lag, kamper, seire, uavgjorte, tap, mål for, mål mot, poeng)

1	TSI	14	13	0	1	157	9	26
2	Bodø	14	13	0	1	128	12	26
3	Hamarøy	14	7	2	5	80	85	16
4	Harstad	14	6	2	6	76	73	14
5	TSI 2	14	5	1	8	27	69	11
6	Narvik	14	4	2	8	81	71	10
7	Tromsø 2	14	2	4	8	40	96	8
8	Harstad 2	14	0	1	13	12	186	1

MENINGER

Plenty bad preachers for the devil to stoke

Søte milde Satan!

Jeg har akkurat vært med på noe som var så surrealistisk og samtidig så kjipt at jeg nesten ikke er i stand til å finne ord som passer. Men tror jeg skal gjøre et forsøk likevel.

Grunnet mitt stadig brennende engasjement for tromsøstudentenes ve og vel (og ikke minst mitt minst like brennende engasjement for å komme opp med andre ting å gjøre enn å skrive semesteroppgave), har jeg sagt ja til å stå i baren på Driv under StudentUKA. Og som den plikttoppfyllende jævelen jeg er, sier jeg selvfølgelig ja til å ta ei opplæringsvakt før det braker laus.

Enter Haakon Scene, torsdag kveld på Driv. Ny Generasjon har kombinert vekkelsesmøte/helbredelsesmøte, ledet av den nasjonalt kjente kvakksalveren Svein-Magne Pedersen. Bak bardisken, klar til å servere kristenfolket kaffe, lettbrus og overprisa rundstykker, unge Henriksen.

Kvelden begynner ekstremt nok. Mens et band spiller ei UTROLIG cheesy låt oppfordrer kveldens konferansier folk til å gi hardt i kollektbøssene som går rundt. Det er på nivået "har du tenkt å gi en hundrelapp, gi to!! Helst mer!!", og profesjonelle som de er har de med seg en kortterminal for folk som virkelig ønsker å gi så det svir.

Og publikum, som består av en finfin blanding av gladkristne ungdommer og gamle, tildels alvorlig sjuke mennesker, er med på leken. Når kollektbøssene har gått runden, er de så fulle av sedler at man trolig kunne kjøpt et lite afrikansk land for dem. Regner med at Svein-Magne får seg en fin ferie i år. Eventuelt så er det kanskje på tide å bytte Audien med en ny modell?

Opptrinnet som nå følger kan kanskje best beskrives som absurd teater. Svein-Magne prater høylitt og intenst om Jesus, og spør om det er noen som er klare for å ta i mot frelsen. Etter å ha pisket opp stemninga i rundt ti minutter, er det i alle fall tyve hender i været, og hele gjengen ledes som en saueflokk opp til scenen. Svein-M. håndhilser på flesteparten av dem, og forteller litt mer om hvor fortreffelig Jesus er. Dessverre er det ingen som taler i tunger, men alt i alt må det vel sees på som en bra fangst for herrens hyrde. Det hjelper sikkert også på økonomien at han klarer å overtale flesteparten av de nyfrelste til å kjøpe tre-fire av bøkene han har skrevet, og som han selger for et par hundrede kroner stykket.

Så er det duket for kveldens høydepunkt. Helbredelsene. Først forteller ei rar engelsk dame om hvordan han leget hennes knekte arm, før det er på tide at folk skal gå opp og bli bedt for. Etterspørselen for tjenesten er stor, og de har til og med et sinnrikt kølappsystem for å holde orden på saueflokken.

Helbredelsene foregår på følgende måte: Svein-M. holder hendene sine på den syke, mumler i et halvt minuts tid, og så er det klart for nestemann. Innimellom, antageligvis for dramaturgiens del, så må en stakkars jævel fortelle om hvordan han/hun plutselig følte en merkelig varme, og den grå støren/diabetesen/lumbagoen/lammelsen nå er blitt helt borte. Etterpå intervjues de av en journalist som jobbes for avisa Svein-M.

gir ut, og som man også kan abonnere på om man har lyst til å betale for det.

Høydepunktet/lavmålet for min del ble likevel nådd da predikanten får opp ei dame med terminal leverkreft, og etter å ha mumlet litt forkynner at "nå har Jesus sørget for at du for alvor er på bedringens vei"... Han fikk i det minste sikra seg en abonnent til blekka si de månedene hun måtte ha igjen. Akkurat der og da hadde jeg mest lyst til å legge meg ned og grine, og det var ikke fordi jeg var rørt..

Når kvelden går mot slutten, og det blir klart at køen fortsatt er lang, sies det fra scenen "jeg må begynne å be kortere bønner for dere, men det er ikke så farlig, Jesus hører dere uansett". Da var jeg omtrent en millimeter fra å bryte ut i hysterisk latter der jeg sto, men klarte heldigvis å la være.

Dette ble langt og kanskje litt usammenhengende, men jeg er SINT. Å utnytte alvorlig sjuke menneskers behov for håp på den måten der er faen meg så forkastelig at det burde straffes med fengsel, sikring og pungsmekk med et vått håndkle av den grove sorten. Om det mot formodning skulle finnes et helvete, håper jeg de har reservert et ekstra varmt hjørne for Svein-M. og hans likemenn der.

Hvilken aften.

Som alltid er det kanskje Iron Maiden som har sagt det best... "saving your souls by taking your money, flies around shit, bees around honey"

FRODE HENRIKSEN
ANE ELENE JOHANSEN (ILLUSTRASJON)

savnerne

savner du noen?

Du er aldri langt unna med widerøes ungdomsbillett.

fra 510,- en vei

Se wideroe.no/savn widerøe

Søker engasjerte medmennesker

I en tid da den kalde krigen raste som verst og apartheidregimet bokstavelig talt slo seg fast i Sør-Afrika, så Norsk Studentsamband behovet for en landsomfattende organisasjon som kunne samle og kanalisere solidaritetsengasjementet til studenter og akademikere i Norge. Denne ideen ble realisert i 1961 gjennom opprettingen av den ikke-religiøse og politisk uavhengige solidaritetsorganisasjonen Studentene og akademikernes internasjonale hjelpefond (SAIH). Organisasjonen skulle brukes som redskap for å hjelpe utviklingsland med undervisning og utdanning, en statuettfestet intensjon som i ettertid har formet SAIHs ledende slagord «Utdanning for frigjøring».

Helt fra begynnelsen ble det foreslått at SAIH skulle finansieres av studentene ved at de frivillig kom med et økonomisk tilskudd i tillegg til semesteravgiften hvert semester, en ordning som fremdeles er i bruk ved til sammen tjue universiteter og høyskoler i Norge. De fleste studentene betaler tjue kroner til SAIH hvert semester og alle tjuekroningene blir så mangedoblet av NORAD. De innsamlede midlene brukes i all hovedsak til å støtte prosjekter relatert til utdanning i Zimbabwe, Zambia, Bolivia, Nicaragua og Sør-Afrika mens en liten del av midlene går til SAIHs sentraladministrasjon som jobber med bevisstgjøring her hjemme i Norge.

En kan jo spørre om ikke den viktigste delen av SAIHs arbeid består i å spre kjennskap om de problemene det store flertall av mennesker i verden står ovenfor når de skal realisere en av grunnsetningene i Menneskerettserklæringen: nemlig at alle har lik rett til utdanning. I så fall er det bidragene fra SAIHs lokallag rundt på lærestedene i Norge som skaper det solidariske grunnlaget for organisasjonens arbeid i utlandet. Lokallaget har som oppgave å fremme kunnskap om SAIHs prosjekter i utlandet og være et samlingspunkt for kreativt solidaritetsarbeid innenfor ulike temaer som i stor grad kan defineres av medlemmene selv gitt at de holder seg innenfor SAIHs prinsipielle retningslinjer. I Tromsø har vi til dømes tradisjon for å fokusere spesielt mye på bevisstgjøring rundt HIV/AIDS-problematikken både i Norge og i resten av verden. Vi har også jobbet

tett sammen med NSU i den pågående prosessen rundt formuleringen av internasjonale studentrettigheter. Målet er å gjøre disse rettighetene til en del av den internasjonale menneskerettserklæringen.

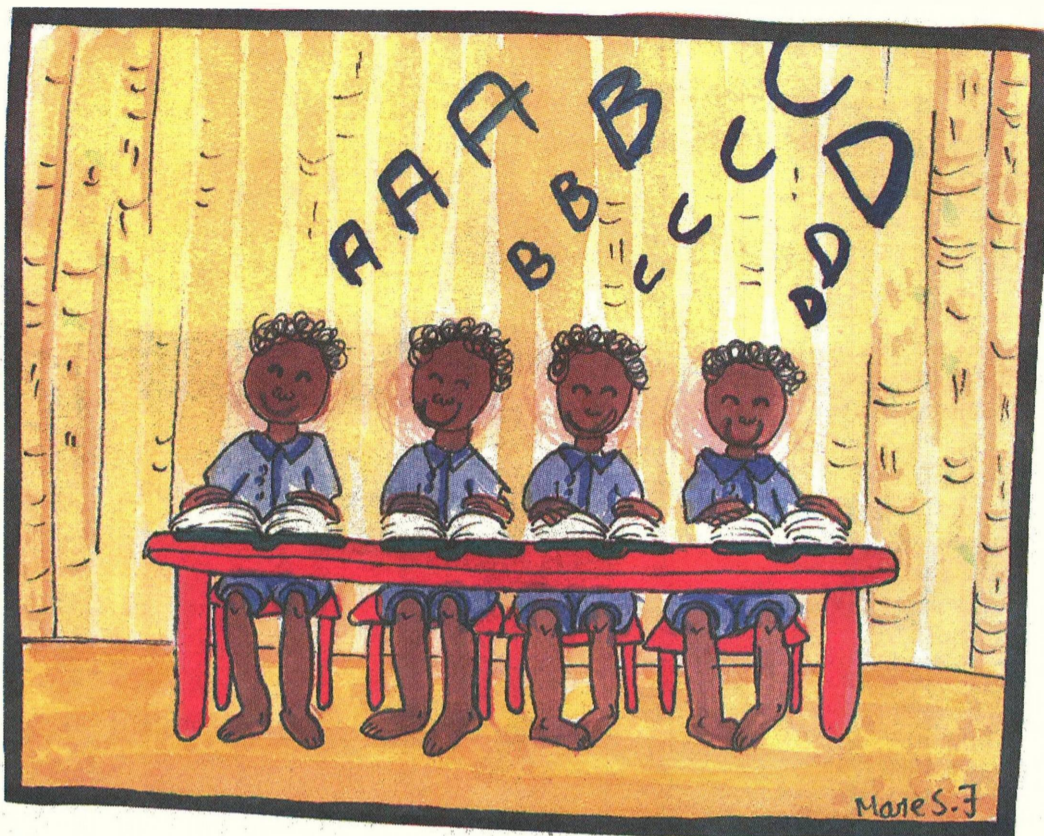
SAIHs fokus på relasjonene mellom nord og sør kommer hvert år til syne gjennom den årlige nasjonale kampanjen som i år har tittelen «Afrika nå – en sak har alltid flere sider», med undertittelen «Borgerkriger herjer, aids utsletter generasjoner og i Nairobi sitter katten til Ngugi fast i et tre». Som tittelen viser fremhever kampanjen budskapet om at Afrika må få vokse opp under sine egne premisser og ikke påtvinges ferdige plug-and-play hjelpeløsninger fra andre kontinenter. Bildet vestlige medier presenterer av Afrika er ofte unyansert og ufullstendig, og vanligvis presenteres bare kontinentets negative sider i fullsideformat mens man sjelden hører om Afrikas rike kultur og det som rører seg under overflaten i samfunnslivet. Dessverre har verdens nest største kontinent vært hardt rammet av krig helt siden Berlin-konferansen på slutten av 1800-tallet da mange europeiske land startet koloniseringen og delte landet mellom seg ved å bruke linjal-metoden. Denne unaturlige inndelingen som ikke tok hensyn til naturlige skillelinjer har utvilsomt vært en medvirkende årsak til

de konfliktene som har oppstått i ettertid. Etter at kolonistene trakk seg tilbake har de fleste stater i Afrika vært preget av ustabilitet, korrupsjon, vold og militære diktaturer. Styresmaktenes mislykkede politikk har således resultert i utstrakte sultkatastrofer, epidemier og mangelfulle distribusjonssystemer av til dømes vann og mat. Tross dette er det håp om forbedring siden utdanningssystemet gradvis blir styrket, noe som også bidrar til at det demokratiske styresettet begynner å spre seg over kontinentet. SAIHs kampanje vil belyse flere sider av det mangfoldige, eksotiske og innholdsrike Afrika samt fremme et syn om at et forenklet bilde av situasjonen i Afrika kan være til hinder for utviklingen av kontinentet. Ved å bidra til å styrke utdanningsinstitusjonene i sør er SAIH direkte med på å gi Afrikas befolkning mulighet til å velge sin egen fremtid. Dette er utdanning for frigjøring.

SAIHs lokallag ved Universitetet i Tromsø har, så langt vi vet, eksistert siden 70-tallet og tross varierende grad av aktivitet har lokallaget bestått helt fram til i dag. Men nå er det kanskje kroken på døra for SAIHs nordligste lokallag. Selvsagt har de avtroppende medlemmene et sterkt ønske om at lokallaget skal fortsette å være en del av det store solidaritetsmiljøet i Tromsø og derfor oppfordrer vi nå våre

medstudenter til å overta. SAIHs lokallag er mangfoldige arenaer der medlemmene kan få utløp for alle de solidariske krumspring og prosjekter de måtte ha på hjertet. Som medlem har man selvsagt ingen forpliktelser, bare fordeler og mulighet til å møte andre SAIHere på møter og samlinger rundt om i Norge. I tillegg fungerer lokallagene som springbrett for videre deltagelse i SAIHs arbeid både nasjonalt og internasjonalt. Hvis du eller dere ikke aksepterer et Universitet uten SAIH ber vi deg eller dere om å ta kontakt med oss så fort som mulig. Vi appellerer også til de mange engasjerte studentene på Høgskolen om å ta initiativ til å skape et eget lokallag. Sammen kan vi bidra til at noen av de viktigste vervene i en av Norges beste solidaritetsorganisasjoner ikke forsvinner og at undervisningsinstitusjonene i Tromsø får et rikere solidaritetsmiljø med et stort og solid nasjonalt og internasjonalt nettverk.

MAGNUS STORJORD SIMONSEN
MARIE S. JOHANSSON (ILLUSTRASJON)

Mens vi venter på Nord-Norgebanen

25. april

Classic Club
Driv
20:00

Tromsø filmklubb
Hullet
Verdensteateret
19:00

Kirsti Huke Quartet
med ungjazz
Kulturhuset, lillescenen
21:00

Riksteateret
Nåde
Hälogaland teater
19:30

Tromsø filmklubb
Den som lever ved et
sverd
Verdensteateret
19:00

26. april

Martin Kellermann
Driv
20:00

Oddpop
Kaos
20:00

TIFF
Sexy Beast
Verdensteateret
21:00

3. mai

27. april

UKA-Debatt: FRP-Ko-
den
Driv
19:00

Dj Eidfot
Circa

El Caco, Torch, Turdus
Musicus
Driv
23:00

Dansekarusellen
2007
Kulturhuset, Storsalen
18:00

LatterKick 07
Kulturhuset
20:00

4. mai

28. april

Tromsø filmklubb
Trillingene fra Belleville
Verdensteateret
15:00

Heroes & Zeroes, Roc-
kettothesky, The Fer-
nets
Driv
22:00

World Opera
Puccini – Il Trittico
Verdensteateret
19:30

Tromsø filmklubb/Tromsø
Soundsystem
The Rockers og Reggae-fest
Verdensteateret
21:00

5. mai

29. april

TIFF
Little Miss Sunshine
Verdensteateret
19:00

TIL-Fredrikstad
Alfheim Stadion
18:00

6. mai

30. april

Visuelle Kulturstudier
Masterfilmer
Verdensteateret
18:00

7. mai

1. mai

1.mai-tog
og appeller
Stortorget
11:30

8. mai